

Sevgili Okuyucular

İnsanlar dünyayı tersine görüyorlar; meleği şeytan, şeytanı melek yerine alıyorlar. Bizce kötülüğün temeli bu şuursuzluktadır. Sopa'nın daima iki ucu vardır. Uçlardan birine iyi dersiniz, öbürü kötü olur. Elinizle tuttuğunuz yer iyi ise öbür ucu onu kufasına yiyen için kötüdür. Tersini düşünmek de mümkündür. Molla Nasreddin'in dediği gibi: «Günahlarımızın çokluğundan Allah bize iki türlü tabip yollamış; Biri ölmemize yardım ediyor, öteki yaşamamızı engelliyor.»

Sopa aynı sopa da onu tutanın hali bir başka.

Hakiki spiritüel tehlike iyiye kötü, kötüye iyi dendiği zaman başlar. Hemen hemen çaresiz bir hastalık, sapkınlık işte budur. Hakikatin yalan şeklinde insanlara geldiği görülmüş müdür?

Eğer bilgide bu hal varsa, hakikat bize gelmemiştir. Çünkü herşey bize geliyor». Biz kendimiz yaratmıyor, yapmıyor, üretmiyoruz. Yapmak fiili kudreti gerektirir. Kudret bilgiyi, bilgi de şuurlu insanı hazırlar. Bize «gelen» tesirdir. Her türlüşüyle testirdir. Biz o tesirlere göre hareket eden canlı makineleriz ve ancak kendimizi tanıyıp, kendimizi bilmekle bu nitelikten kurtuluruz. Testirlere «anlayış ve biliş'le» uyum sağladıktan sonra gerçek «yapma» ve «ebilme»'ye sıra gelir. Herkes yaptığını sanıyor, halbuki tesirlerin etkisiyle hareket ediyoruz. Herşey testirdir ve bize «gelir». Yay çeken biz, ama oku atan biz değiliz. Yay'la ok atma, baştan sona kadar kudreti derece derece geliştiren şuur kontrolüdür. Öyle ki, insan sonunda görmeden hedefi vurur: Tesirler anlaşılıp bilinmiştir.

Biz tekâmülün temelinde bunu görüyoruz. İnsan eşya ile kendini ayırt edemiyor. Yani kendi zatî kudreti ile eşyanın gücünü ayıramıyor. «Kaç milyonun var?» sorusunu soran insana: «Hangi alışkanlıkların var?» diye soruyla cevap vermek gerekir. Aynîleşmek. Büyük kıskaç. Bağımsızlık kazanamadan, tesirlerin otomatizması içinde «olayla olay» olmadan zatî şuur ve benliğe kavuşmak mümkün değildir. İnsanın putlarını kırabilecek uyanıklığa dönmesi için, uyduğunu fark etmesi, onun için bir lütuftur.

Selâm ve sevgiler..

Ergün ARIKDAL

REALİTE
ERGÜN ARIKDAL

Şuuraltı Nedir?

Şuuraltı iki anlamda anlaşılmalıdır. Birinci şuuraltı anlayışı, materyalist bir doktrin sahibi olan Freud'un ifade ettiği: Kalabalıkların, fazlalıkların, beğenilmeyen, istenilmeyen şeylerin tıkalığı, atıldığı bir kiler, bir depo ve beğenmediğimiz, istemediğimiz, sevmediğimiz, hoşumuza gitmeyen her şeyi ittiğimiz, zorla bir yere topladığımız, şuur düzeyinde kurtulmak istediğimiz her ne varsa içine bastırduğumuz oldukça aşağılanan yer.

Bu tür anlayış, materyalist ideoloji yönünde Darwin'in insan türleri hakkında iddia ettiği teoriyi, insan psikolojisi üzerinde tamamlayan Freudvari bir anlayıştır.

İkinci şuuraltı anlayışı; daha ziyade Bergson'la başlayan ruha, sezgiye ve spiritüel anlayışa dayalı bir şuuraltı anlayışıdır. Bu şuuraltı, beğenilmeyen, itilen, atılan hoşumuza gitmeyen, bir kiler, bir ambar değil, henüz yüceliği ve iyiliği hakkında faydalı bir şekilde sonuca varamadığımız bir takım bilgilerimizin, hislerimizin, sezgilerimizin, gerek kendimizden, gerek insanlardan, gerekse tabiatın almış olduğumuz tesirlerin henüz çözümlenmemiş bakir bir şekilde depolandığı bir yer olarak kabul edilir. Fakat daima aktif vaziyettedir. Zaten Freudvari şuuraltı da aktif bir şuuraltıdır. Şuuraltına her iki halde de nasıl anlarsak anlayalım, muhakkak psikosomatik rahatsızlıkların kökünde şuuraltına könmüş, re-

fule edilmiş bir takım tatmin edilmemiş duyguların, arzuların, yarım bırakılmış edimlerin, rolleri çok fazladır. Şuuraltına itmiş olduğumuz ve bir bakıma bizi otomatik bir şekilde yani davranışlarımıza farkında olmadan etki eder bir biçimde yönlendiren şuuraltı yüklerinin zaman zaman etkisi altında kalırız. Nitekim bu farkına varılmış, anlaşılmış ve pek başarılı olmamakla beraber «serbest çağrışım metodu» kurulmuş ve psikoanalistler bundan bazı sonuçlar elde etmeye çalışmışlardır. Fakat bugün psikoanalizin modası artık çoktan geçmiştir. Çünkü, bugün hiçkimse, serbest çağrışım yolu ile 3 veya 5 yıl mütemadiyen bir psikoanalistin karşısında, şuuraltında mevcut birtakım takanıklıkları, fazlalıkları, eksiklikleri, aşağılıkları ve yukarılıkları ortaya çıkarmaya ne sabrı vardır, ne de parası yeter.

Şuuraltının sağlığını hem fiziksel, hem ruhsal bakımdan etkilemesi çok önemlidir. Herşeyden önce tatmin edilmemiş olan arzuların, çeşitli kıbklarda veya çeşitli tepkilerde, görünüşler altında bedende birtakım yankılar yaptığı artık bilinmektedir. Ve nitekim bu kimselerin tedavisi fiziksel yöntemlerle değil, doğrudan doğruya ruhsal bir terbiyeye tabi tutulmak suretiyle, şuuraltının bazı noktalar üzerinde ikna edilmesi yoluyla yapılmalıdır. Sonuç olarak bedende kendini gösteren bir takım rahatsızlıklar yahut sinyaller, kökünde

söndürülmek veya ikna yoluyla transfer edilmek ve başka bir yöne çevrilmek suretiyle somatik araz ortadan kaldırılabılır. Buna ait literatürde binlerce örnek vardır. Biz kendi imkânlarımıza göre Dernek'de de bu konuda çok tecrübeler yaptık ve hayli başarılı sonuçlar aldık.

Şuuraltına itilmiş olan herhangi bir arzu, tatmin edilmediği sürece tatmin yolları arar. Bazı arzular toplumun, ahlâkın, örf ve adetin kınamaları, ayıplamaları, yasaklamaları sonucu zoraki bir bastırılmaya tabi tutulur. Halbuki psişik varlığın bu arzularını tatmin etmek için büyük bir eğilimi de vardır. Yani bir enerji potansiyel olarak o kişinin şuuraltına yerleşmiştir. Faaliyete geçmemiş fakat faaliyete geçme, aktif hale geçme arzusu içerisinde kıvrınır. Eğer bu enerjiyi rasyonelize etmezsek, yani onu makul hale getirmeysek veya onun tatmin şeklini yücelterek aynı planda değil daha yüksek bir planda, daha üstün seviyeli bir aksiyon sahasına çıkaramazsak, o bir kompleks, bir düğüm, bir karmaşa haline gelip şuuraltının bir verinde kendine mekân tutacaktır, minik bir ur gibi. Belki henüz bir zararı yoktur, fakat zamanla hayatın akışı ve dış olayların tekerrüründen doğan aynı intibalar, aynı izlenimlerle, aynı tatmin arama metodları üstüste gelmek suretiyle yavaş yavaş kalınlaşmaya, kabarmaya başlar. Çünkü insanın arzuları bir tane değil, sonsuzdur. Nefisi olduğu sürece arzuları da sonsuzdur. Nefis ancak terbiye edilmek suretiyle, yani ego ve istekler ancak terbiye edilmek, sublimine edilmek şartı ile arzuların gerç seviyeli olarlarından vazgeçip, daha üst seviyeli olanlarına doğru gidebilir. Ama realitede biz biliyoruz ki, kolay kolay bu arzu mekanizmasına ayarlıyamadığımız, değiştiremediğimiz için, günlük yaşamın bize bol bol vermiş olduğu her türlü etkinin de altında

kalarak, daha evvel meydana gelmiş komplekse benzer, onu çağrıştıracak mahiyette diğer komplekslerimizi de teşekkül ettiriyoruz. Ve psikosomatik rahatsızlıkların basit tipleri de böylece ortaya çıkmaya başlar. Görünürde hiçbir sebebi yoktur. Tırnak yemeler, göz seyirmeleri, vücutta bir takım kaşıntılar, el titremeleri, yavaş yavaş birtakım meçhul korkular, aşırı yemek yeme veya hiç yemek yiyememe, hazımsızlıklar veya başağrıları, migrenler (ki migrenlerin çoğu psikosomatiktir) başlar. Bu psikosomatik rahatsızlıklar, fiziksel ve kimyasal maddelerle geçmez. Çünkü sebepleri, psişik rahatsızlıklardır. Psişik rahatsızlıklar, insan bedenine bağlı, ruhsal kökenli rahatsızlıklardır. Bu aşırı komplekslerin sonucunda, her ne kadar psikiyatri bazı rahatsızlıkları, beynin bazı bölgelerindeki fonksiyon bozukluklarına bağlıyorsa da onların temelinde gene psişik rahatsızlıklar vardır. Yani bu kompleksler, şuuraltı tatmin edilmiş hamulenin, cidarları zorlamasından ileri gelir. Tatmin arar, cevap ister.

Birçok saldırganlık duyguları, bütün çeşid; ile nefret duyguları, sistematik şüphencilik (herseyden kuşulanmak) gene sistematik pislik korkusu, mütemadiyen temizlenmek, bütün korkular, içten içe durmadan birşeylerden korkmak, yoldan, kapalı yerden, dağdan, sudan korkmak gibi. Kısacası, bütün NEVROZ türlerinin ana sebebi doğrudan doğruya, tatmin edilmemiş arzuların şuuraltı basıncından ileri geliyor.

Şuuraltındaki basınçların, sağlığımızı nasıl etkilediğini görüyoruz. Bu basınç, karakterimize, davranışlarımıza da tesir eder. Saldırgan ya da yumuşak olmamız, lafı, sözü ters anlamamız, bilhassa alınganlıklarımız, sanki kendisi itham ediliyormuş, kinaye ediliyormuş gibi birtakım garip

► Lütfen sayfayı çeviriniz

davranışların altında, gene şuurlu şişkinliği, tatmin edilmemiş birtakım arzuların, yer'ne getirilmemiş bir takım eylemlerin eksik, yarım bırakılmış, deşarj olmamış, boşalmamış, bir kanala bağlanmamış kaba enerjinin birikmesinden ileri gelen bir takım arazlardır.

Hatta, en candan sevdiğimiz insanlar karşısında bile gerçek samimi davranışın arasına eğer hatırlayabilirseniz (ki herkes hatırlayacaktır) bir takım kompleksli davranışların karıştığını çok görürüz. Bu düşünce ve davranışları kendi kendimize zamanla söylememiz, düşünmemiz, itiraf etmemiz, şuurlatılmızdaki bazı bize yaramayan fazlalıkları nasıl atabiliriz sorusunun cevaplarından birini teşkil ediyor.

Şuurlatını temizleyebilmekte ikinci sorun, bir olayla karşılaştığımız zaman eğer o olaya iştirak ediyorsak, bu gözlemde tutun, bizzat olaya dokunmaya varıncaya kadar, olay içerisinde geçirdiğimiz ruh halini gözümüzün önüne getirmeliyiz. Neler hissediyorsunuz ve hislerinizle vermiş olduğunuz hükümler, kararlar taraf tutma veya tutmama, objektif kalma veya kalmama dereceleri nelerdir? Bunları incelemekte, kişiliğimiz adına çok büyük yararlar vardır. Eğer objektif kalıyorsanız mesele yok, eğer kalamıyorsanız ki % 95 böyledir, hatta % 98 böyledir muhakkak bir taraftan bir tarafın projektörü altına yatmak zorundayız. Bunun sebeplerini araştırmak lazım. Niçin bu olayda falan taraftan oldum? Çeşitli sebepler ileri sürülebilir, bu sizin ahlakî duygunuza uymamıştır, adalet duygunuza uymamıştır, görgü kurallarınıza uymamıştır, hayat anlayışınıza uymamıştır, sevgi veya merhamet duygularınıza uymamıştır, kanaat olarak vicdanınıza uymamıştır, bu yüzden o olayda falan yönü tercih etmişsinizdir. Acaba gerçekten böyle midir? Çünkü hayat içerisinde in-

sanlar birbirlerine tahakküm etmeyi çok severler. Çünkü insanlardaki en yaygın kompleks, üstün insan olma kompleksidir. Fakat üstünlük kompleksinin bir reaksiyon olarak ortaya çıktığını da unutmamak lazım: Bu da aşağılık kompleksidir. Fakat aşağılık kompleksi, herkesin anladığı anlamda bir umacı değildir. Ondan kaçmak da yersizdir. Aşağılık kompleksi, itici, yönlendirici bir kompleksdir. Küçük bir çocukta minicikken başlar, Annemizden süt emmeye başlarken başlar. O yapıcı, itici, yönlendirici daha iyiyi, daha yükseği arayabilmemiz için, mücadele edebilmemiz için, devamlı çaba harçayabilmemiz için, yön veren otomatik bir mekanizmadır. Kendini âciz, cılız, zayıf, yeteneksiz, blgisiz vs. gören insan bunları ancak bir gözlemde, bir tecrübeden, bir deneyimden sonra fark edebilir. Deneyim geçirmemiş, gözlemde bulunmamış bir insanın bu duygulara sahip olabilmesi zordur. Yani, nerede kuvvetlidir, nerede zayıftır, nerede bir eksik yanı vardır, nerede bir sıvri yanı vardır? İnsanın bunu anlayabilmesi için, deneyimden geçmesi, bizzat yaşaması ve bir gözlemde bulunması lazım. Birtakım izlenimleri, kendi bünyesine alması lazımdır ki, bu farkları anlayabilsin ve kendini yenilemek için gayret göstersin.

O halde bizim kendimizi aşmamız ve yenilememizi, bu itici ve yapıcı duygu sağlar. Yalnız kompleksle duyguyu birbirinden ayırd etmek lazım. Kompleks olduğu zaman artık iş marazi bir hale dönmüş, takılma konusu olmuştur. Artık o kişi, kendini hep çüce görür. Ama duygu baska şeydir. İnsan aynı zamanda yücelik duygusu da hisseder. İnsanın mistik olarak Yaradan'ına karşı acrini ifade etmesi, acz içerisinde kaldığını, güçsüz olduğunu söylemesi kötü birşey midir? Aşağılayıcı, horlayıcı, ayıp birşey midir? Değildir. Aksine, bu acz,

varlığın kendisi ile Yaradan'ı arasındaki derin ilişkiyi fark etmesinden ileri gelir. O'nun yüceliğini, O'nun büyüklüğünü anlayabildiği kadar kavramıştır da, bu yüzden de, «ben hiçbir, hiçbirşeyim, sıfırım der.» Bunu söyleyebilmek bir aşağılık duygusunun mistik tarzıdır ve dikkat ederseniz itici bir tarzıdır. İnsanı ruhen daha fazla geliştirir. İnsan böylece, Tanrısı ile kendisi arasındaki mesafenin ne olduğunu kavrar, yani idrak kapasitesini, yüksek anlayış kapasitesini artırır.

Yani bir insanın nerede olduğunu bilebilmesi, icra kabiliyetinin, psikik gücünün, dayanma gücünün ve diğer yeteneklerinin neler olduğunu bilebilmesi (kime nazaran ne kadar aşağıda, kimse nazaran ne kadar yukarıda olduğunu) bir aşağılık duygusu ölçüsünden ileri gelir. Ama bu kendini horlamak değildir. İnsan bu duyguyla bilgiyi alır, kendinin nerede olduğunu anlar ve nereye ulaşması gerektiğini, amacı için neleri yerine getirmesi gerektiğini anlayarak çalışmaya başlar.

Yücelik duygusu da öyle değil mi? Aklımızı pek beğeniriz, insan zekasına meftunuzdur. Tabiata hakim olmaya çalışırız. Dünya üzerinde insan eliyle yapılan teknolojiyi düşündüğümüzde bir üstünlük duygusuyla sarsılıyoruz. İnsan hayvanlara nazaran çok daha üstün, çok daha zeki, çok daha büyük duyguları olan, sentez kabiliyeti geniş, şuuru çok daha geniş ve etkin olan bir varlıktır demiyor muyuz? Diyoruz.

Demek ki her ikisi de, aşağılık duygusu da, üstünlük duygusu da (kompleks demiyorum) insan için gerekli olan itici ve yaptırıcı bir enerji bütünüdür. Ama bunlar kompleks haline gelirse? İşte o zaman karşımıza marazî bir insan tipi çıkar. Ve o insan, hiçbir zaman, insanlarla dost olamaz, insanları sevemez, o sadece kendine aşıktır. Bu büyüklük

kompleksine yakalanmış insanın kısa bir tanımı. Aşağılık kompleksine yakalanmış insanda böyledir. O da mevcut olan güçlerinin, yeteneklerinin hiçbirinin farkında değildir ve devamlı olarak kendini horlamakta, aciz durumda olduğunu ifade etmektedir.

Şimdi bir soru ile karşılaşyoruz. İnsan yücelik ve aşağılık duygularını, kompleks haline getirmemek için ne yapmalıdır? Önce kendini tanımalıdır. İnsan nedir? Yetenekleri ne kadardır? Akli ne dereceye kadar bir sınır içerisinde çalışır? Zekasının sentez kabiliyeti nedir? Becerileri nelerdir? Kendini nasıl eğitmiştir? Bedene hakimiyeti ne durumdadır? Bütün bu sorulara cevap verebilecek kadar kendini tanımak zordur. Biz kendimizi çok güçlü görürüz, fakat biraz cereyanda kalırsa hasta oluruz. Bu yüce insana yakışır mı? Basit bir baş ağrısı ya da romatizma ağrısı, git dendiğinde gitmiyorsa abartılan yücelikten şüphelenmek gerekir. Görüldüğü gibi insanlar henüz tekâmül seviyeleri bakımından ruh güçlerini bedenleri üzerinde tam kapasite ile kullanamıyorlar. Tam kapasite ile kullanmış olsak bir tek hastalık kalmaz. Çünkü, aslında beden, imalatı sırasında o kadar sağlam ve kapalı bir sistem içerisinde meydana getirilmiştir ki içinde bulunan unsur, güç, kendini her türlü tehlikeden (tabii dıştan zorla gelecek tehlikeleri kastetmiyorum) her türlü hastalıklardan rahatsızlıktan koruyabilir ve dengesini kurabilir. Yeterki bu mekanizmayı çalıştırabilecek bir psikik enerji her tarafını kuşatmış olsun. Hastalıkların temeli, ruhun madde üzerindeki kontrolünün azalması demektir. Kontrolün nispeti az ise hastalık sürekli. Kontrolün nispeti yüksek ise hastalık çok az süreli demektir. Eğer bu % 100 ise hiç hasta olunmaz. Hiç hasta

► Lütfen sayfayı çeviriniz

ta olmayan, dengesiz bir enerji akımı içinde kalmayan beden de ömrü uzun olur. Eğer ölümsüzlük aranıyorsa, herşeyden önce ruh gücünün beden üzerinde hakimiyetini arttırmasının veya % 100'e çıkarmasının bilgisini almak gerekir. Fakat henüz biz buna lâyık değiliz. Çünkü, bir ruh varlığının dediği gibi biz halen rüyalarımızda yenecek ve parçalanacak kemikler görüyoruz. Bunları gördüğümüz sürece, bu imkân bize pek tanınmayacaktır. Çünkü o ruh hali içerisinde bulunan bir insana siz bir de sağlam beden verirseniz, hele 200 yıl yaşayacaksa, kendinin dışında olan herkesi temizler.

Şimdi şuuraltımızda bize yararmayan fazlalıkları nasıl atabiliriz? Sorusuna tekrar dönerek, konumuza son verelim.

Şuuraltımızda bize yararmayan fazlalıkları atamayız. Fazlalıklar atılmaz. Onları terbiye etmemiz, bu kompleksleri eğitmemiz gerekir. Atılacak birşey yok, bilgi yoluyla, nasihat yoluyla, tavsiye yoluyla, ikna yoluyla, ahlâki ve töresel örf ve adet yolu ile ve özellikle ikna edilmek yoluyla şuur altımızda, henüz kendisini bir hizaya sokamadığımız, kendisinden yararlanamadığımız bu enerjileri, yararlanır hale getirmemiz lâzımdır.

Şuuraltımızda biriken bu enerjiden yararlanır hale geldiğimiz zaman çok güzel, kreasyon tarzında, bir ta-

kım sanatsal yaratmalara varıncaya kadar, bize çok faydalı sonuçlar getiren faaliyetlere başlayabilir, birikmiş enerjimizi, yaratıcılıkta kullanabiliriz. Ana önce derdimizin ne olduğunu anlamamız gerekir. Burada samimiyet şarttır. Derdin ne olduğunu anlamak için, araştırma yapmalı, kendimize söylenen sözleri dikkatle dinlemeli, ruhsal analizlere girmeliyiz. Komplekslerimizin nelerden ibaret olduğunu ve nerelerden çıkıp geldiğini anlamak mecburiyetindeyiz. Bunları anladığımız vakit, kökünde, yani orijinde mevcut olan marazi durumun karakterini, niteliklerini öğrenmiş olacağız ve ona göre ona yeni bir biçim vermek zorunda kalacağız. Ona yeni bir biçim vermek zorundayız. Çünkü yararmayan enerji diye birşey yoktur, onu yararmaz hale getiren bizim kendi düşüncemizdir Kendi bilgisizliğimizden doğan bir takım ters davranışlarımızdan, o enerji ters ve kullanılmaz bir hale gelmiştir. Herşey faydalı ve iyidir. Onu kötü yapan, tamamen bizim tutumumuzdur.

Demek ki, eğer istersek, şu anda bizi rahatsız eden ve komplekslere sebep olan şuuraltı birikimlerimizi, eğiterek faydalı bir biçimde kullanabilir ve bu enerji birikimini sanatsal yaratıcılıkta kullanarak, hem kendimize, hem çevremize yararlı, pek çok çalışma konusu ve yararlı ilgi alanları üretebiliriz.

ŞUURALTI VARLIĞI Dr. Gustav GELEY

Bütün psikolojiyi, sinir merkezlerinin işleyişine bağlı bir olgu gibi görece kadar basite indirgemek mümkün müdür? Şuurdışı psişik diye nitelenen veya en azından büyük bir bölümü şuurlu iradenin dışında kalan olaylar başka bir fizyolojik bilmece meydana getirmektedirler.

Fiyatı 600 TL.

İnsan AURA'sı Enerji Alanları ve Tıbbi Teşhisler

SHAFİCA KARAGULLA

Çev: Hasan Yeşilirmak

(Aralık 1984'den devam)

Birinci gruptakiler, Kanada, Montreal Nöroloji Enstitüsünde doktor olan, doktor Penfield ile beraber çalıştığım ve ayırdığım hastalardı. Bu hastaların; fiziksel, nörolojik ve psikiyatrik bütün döküman ve hikâyelerine sahiptim. Bu hastaların bazılarında beyin tümörleri, diğerlerinde epileptik (sar'a) bulgular vardı. Yöntemim şu idi: Hastalarla Diane, üç dört metre mesafede ve yüz yüze oturacak ve hasta tamamen giyinik olacaktı. Hazır olunca, ben de, Diane'nin yanına oturdum. Hasta ile yüz yüze idim. Not almaya başladım; sorular sordum. İşe hastanın kafasından başladık. Diane, hem enerji beden hem de fizik beden durumlarını gözlemleyecek ve tasvir edecekti. Tepeden ayaklara doğru harekete geçtik. O, fizik bedende gördüğü, birkaç, görev yapamayan veya patolojik olan durum tespit etti. Ben de enerji bedende ne gördüğünü ve bunların fizik bedene nasıl aktarıldığını tanımlamasını istedim.

Bu ilk deneyde Diane ve ben, enerji bedende olan bütün değişimleri tespiti büyük önem gösterdik. Bu tutum ise, bize sistematik ve yol gösterici gözlemler sağladı. Keza ben not-

larımı teybe de alıyordum. Hastalar üzerindeki her gözlemimiz üç, dört saat sürüyordu. Ve durum aydınlanıncaya kadar her hususu dakikası dakikasına not alıyordum.

Diane, ilk hastada biraz tereddüt-lüydü. Bilhassa beynin hasara uğramış kesimlerinde zorluk çekiyordu. Çünkü o, bu hali imkânsız buluyordu. O, ilk anda, önceki kendi güvenilir gözlemlerin yanında, sanki bunda bir yanlışlık, hata var zannediyordu. Mükemmel bir çalışma yöntemi ile kolayca rapor tutarken, Diane de kendini daha iyi hissetmeye başladı. Ben onun birkaç hata dışında doğru yolda olduğunu anladım. Vakit geçtikçe teşhislerin doğruluğuna hayret ediyordum.

Hastalarımın Miss Jay bir görev için Montreal'den New York'a henüz gelmişti. Fırsatı kaçırmadan, Diane'nin onu gözden geçirmesini istedim. Miss Jay temporal lob'dan (beyn'n şakak lobu) sar'aya yakalanmıştı. O, hastalık nöbetleri arasında çok tehlikeli derecede saldırgan ve zorlu bir kimse oluyordu. Dr. Wilder Pen-

➤ Lütfen sayfayı çeviriniz

field ona iki kez temporal lob epilepsisi ameliyatı yaptığında ben de yardımcı olarak bulunmuştum. Beynin bu kısmı alınmıştı. Bütün bu hususların belgeleri dosyamda var. Hasta iyileşmişti ve yaşamına kavuşmuştu. Miss Jay'ı ofisimde bir koltuğa yerleştirdim. Diane'de öğleden sonrası çalışmaları için çıkageldi Diane hastanın ne adını ne de tıbbi geçmişi hakkında hiçbir şey bilmiyordu. Diane baş tarafındaki enerji alanını gözlemlediğinde: «Enerji alanı sağ taraftan oldukça uzakta. Ve sol'a göre doku daha kalın gözüküyor. Bu kalınlık veya yoğunluk beynin alın ön bölümüne kendiliğinden sızmakta. Enerji kalıbı ise sarsıntılı sılkinmeli ve düzensiz,» dedi. Diane'ye beynin fiziksel durumunu gözlemlemesini söylediğimde: «Beynin sağ tarafında, arasında bir şey olmayan, yama gibi bir boşluk var. Enerji buradan karşıya atlıyor, sanki» dedi. Ve o bölgeyi doğru olarak gösterdi. Bu kez tepe noktasındaki enerji girdabına bakmasını söyledim: Diane, minnacık enerji spirallerinin dik ve canlı duran bir çiçeğin putalleri gibi değilde aşağı doğru düşen çiçek putalleri gördüğünü söyledi. Bu durum ise beyin enerji kalıbının karışıklığı demektir. Ve başlangıçtan beri bu kimsenin beyin enerji kalıbının sakin bir hareketi yok demektir. Aksine düzenli bir enerji kalıbı yerine kesik kesik karmakarışık hatlar halinde demektir. Diane, onun bilincinde de karışıklık olduğunu bilinçsizlik halinde buradan geldiğini ilâve etti. Devamla; beynin sol tarafının daha hızlı çalışması, adeta sağ taraftaki eksikliği telafi etmesi gerekiyormuş gibi hareketlilik var dedi. O, enerji alanına göz attıkça beynin sağ tarafının kısa sarsıntılı, sol tarafın daha uzun sarsıntılı dalgaların aktığını biliyordu. Diane halâ fiziksel beyindeki çıplaklığı, yamayı gördükçe şüphe ediyordu. Haklıydı. Çünkü ben ona bu durumu kendisi

açıklayıncaya kadar bir şey söylememiştim.

Boğaz bölgesine geçtik. Diane'ye yine hiç bir açıklamada bulunmadım. Serbestçe kanaatini belirtmesini istiyordum. Tiroid bölgesine baktığında düzensiz bir enerji kanbı gördü: «Bu enerji kalıbı bazen sıkı bir büzülme gibi, bazen de çok hızlı hareket etmekte. Çoğu kez, bu hanım, bu gücü kontrol edememekte. Kısacası bu hasta, çok güçlü özlemlere, arzulara sahip olup, insanlara hükmetmek çabasında. Ne var ki, baskı altında tuttuğu için tehlikeli heyecanlar ortaya çıkamıyor.»

Cidden, Diane'nin bulguları ile benim Psikiyatrik bulgularım arasında tam bir beraberlik vardı. Miss Jay'ın, halâ, hırsları ve hükmetme temayülü ve dolayısıyla, heyecansal karışıklıkları vardı. Ama topluma karşı yöneltilmiyordu. Oturduğu koltukta, şu anda gayet sakindi. Kendini kontrol edebiliyor ve sağlıklı görünüyordu.

Diane ile gözlemlerimize haftalarca devam ettik. Bir gün arkadaşlarımdan biri, H.S.P.'ye (daha yüksek duyguları algılama) meraklı bir arkadaşını getirmek istedi. Akşam yemeğinde buluştuk. Bu hanım Dorothy Thomson idi. Konuşurken, babasının şifacı olduğunu ve yeteneğinin ellerinde toplandığını söyledi. Maksadı benden H.S.P. hakkında bilgi almaktı. Ben ise hastaların hastalığının teşhisini koymaya çalışıyordum Diane ile. Ve D. Thomson'a, Diane'nin şifa yeteneğinden bahsettim. Diane'nin hastaların enerji alanları üzerinde uğraştığını açıkladım. Diane ile tanışmayı pek istedi ve hatta bu hususta gönüllü olmayı da itiraf etti. Birkaç gün sonra D. Thomson çıkageldi. Tıbbi bir değerlendirme yapacaktı. Zaman geçtikçe, Diane, D. Thomson için iyi bir şifa verici ve

yetenekleri olduğunu söyledi. Diane, D. Thomson'u ne tanıyordu, ne bir bilgisi vardı, ne de ben tıbbi geçmişi için bir şey söylemişim. Vakit dolmak üzereyken, tüm enerji alanını gözden geçirmesini istedim Diane'den. Eğer görünürde bir şey yok ise normaldi ve kendimizi o konuya verecektik. Normal olmayan bölgelerden biri karın bölgesiydi. Diane, sağlık durumu iyi olmayan bu bölgede lokal değişimler farketti. Bu bölgede çözülme gösteren ve ufalanmış parçacıklar vardı. Bunlar daha çok umibilikal (şöbek bağı) civarında görülüyordu. Diane, bu bölgede ciddi bir durumun olduğunu da kanıtlamış oldu. Kalın alanın tümünde ise çoğu kimselerinkinden daha genişti. Enerji ortalama sağlıklı bir kimseve göre daha hızlı ve daha parlaktı. Diane'ye göre bu hanımda, buna rağmen, daima muazzam bir enerji ve hayatiyet vardı. Diane'den karın bölgesinde, fizik beden olarak ne gördüğünü sövmemesini istedim. Dedi ki: «Kolon tıkalı, tıkanıklık sol yukarı bölgede ve delağa yakın yerde.» Bu anda birkaç gün öncesine gittim. D. Thomson evimde gayet normal bir halde yemek yediydi. Tıbben anladım ki, aksi bir karşı çıkış sonucunda kusma, ağrı ve rahat olmama arazları vardı. D. Thomson sağlığından hiç bahset-

memişti. Diane'ye tam olarak, tıkanık olan yeri göstermesini istedim. Bahsettiği yeri aynen işaretledi. Gözlemlemeyi biraz daha ileri götürdük. Diane: «Buna rağmen onda büyük bir hayatiyet var, çoğunlukla bu gücü fizik kapasitesinin ötesinde tutuyor. Keza yakınlarda büyük heyecansal bir şok da geçirmiş ki, bunun etkisi fiziksel olarak kendini belli etti» dedi. Süienin kocasının bir kaç ay önce öldüğünü öğrendik. Seans bitip te Diane ayrılınca, D. Thomson doktorunu aramak için telefon müsaadesi istedi. Telefonda (X) ışınlamasından (röntgene) bahisle biraz geç kalacağını bildirdi. Doktoru, süienin bağırsaklarının herhangi bir verinde bir terslik olabileceğini düşünmüştü ki onu da öğrenecekti. Üç gün sonra D. Thomson, Diane'nin belirttiği yerden, cerrahi bir ameliyat geçirdi. Bu suretle Diane röntgenle aynı olan bir teşhis koymuş oluyordu. D. Thomson hastaneden çıktıktan sonra Diane ile bir seans yaptık. Diane: «Ameliyat öncesi, kolonda görülen tıkanıklık yok. Süiedeki sinirsel sok ve tüm enerji alanı pek canlı değil.» dedi.

(Devam edecek)

(NICHOLAS M. Reaush'un «THE HUMAN AURA» adlı kitabından)

*Uzayın derinliklerindeki
sırlara ortak olmak ister misiniz?*

O halde

PLANET

EVRENDE ZEKİ HAYAT

okumalısınız.

«Bizlere Bakan Bu Sonsuz Kâinata Küçük Bir Bakış»

Bilginlerin Gördüğü Gökyüzü

Bruce Bliven'den
Çeviren : Erol Sevil

İnsan kendini kuşatan bu maddi âleme muhtelif şekillerde nüfuz etmeye çalışır; bu iş için kullanılan vasıtalarından onu en fazla cezbeden astronomi ilmidir.

Şimdi biliyoruz ki, kâinat sandığımızdan çok daha geniştir. Tıpkı muazzam bir infilâkın tesiri altında imişçesine, parçalar bu manzumenin hudutlarına doğru uçurlar, âdeta boşlukta kaybolurlar.

Gösterimizi süsleyen ve sayıları belki de milyar civarında olan yıldız burçları, fezanın her yönüne yayılmışlardır.

Çıplak gözle görülen ve sayıları 6000'e yaklaşan yıldızlardan ancak 3000 kadarı aynı anda görülebilir. Astronomlar bizim saman yolumuzun 100 milyar yıldız ihtiva edebileceğini ve bunların bazılarının güneşimizden ufak, bazılarının ise ondan sonsuz derecelerde büyük bir şekilde mevcut olduklarını da iddia etmektedirler. Astronomların galaksi adı altında vasıflandırdıkları bu yıldız grubu, o kadar geniştir ki, sürati 300.000 km. olan ışığın, bunu bir uçtan diğerine kadar katetmesi için 100.000 seneye ihtiyaç vardır.

İçinde bulunduğumuz bu samanyolunu, bir an için, ince bir saat şeklinde farzedelim.

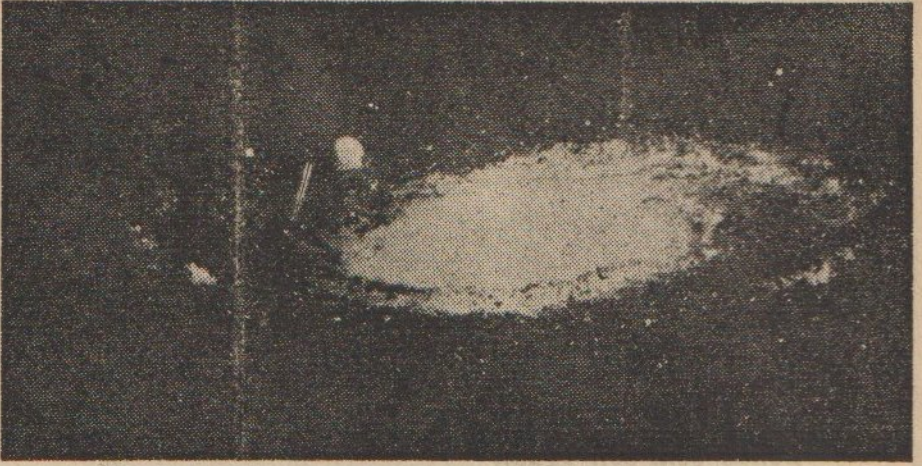
Güneş takriben merkezden 2/3 mesafede bulunur. Bu güneş etrafında bizim planet sistemimiz döner; bu

da kâinata mevcut nevi şahsına münhasır yegâne sistemdir. Bu galaksi o kadar büyük ve bizim planeter sistemimiz o kadar küçüktür ki, güneş ve planetler o seviyede görünmez kalacaklardır. Hatta, kuvvetli bir mikroskopla bile görülebilmeleri imkânsız olacaktır. Birçok insanlar, yıldızlar arası sahanın tamamen buz olduğunu sanırlar. Hakikati ise, çeşitli enkaz, gaz, yıldız parçaları v.s. ihtiva eder. Sapları 2000 ışık senesi olan gaz bulutları boşlukta dolanırlar. Fakat şunu da unutmamak lazımdır ki, bu gibi bulutları ihtiva eden samanyolu esas olarak tefrik edemeyeceğimiz mesafelerde kaynaşan yıldızlarla doludur

Bir yıldızdan diğerine, madde kesafeti mühim ölçüde değişiklik gösterir; bunların bazıları çok seyreltik bir gaz halinde, diğerleri ise plânetimizden çok daha kesiftir. Öylesine hafif gök cisimleri vardır ki, bunların üzerinde bir sıçrayışta 100 metre yüksekliğe zıplamak kabildir, bazılarında ise 1 cm³ demir 6 ton kadar olabilir.

Bazı yıldızlar astronomlar tarafından değişken olarak vasıflandırılır. Bunların ışıkları büyük bir intizamla azalır veya çoğalır; bu safha bir kaç saatten birkaç aya kadar sürebilir. Bazan bir yıldızın fevkalâde bir şekilde parladığı görülür, o zaman da bir infilâk mevcut olduğu anlaşılır. Yıldız çok uzağa radyoaktif parçaları püskürtür.

Çoğu zaman ise görünmeyen bir yıldızın aniden meydana çıkışı hadi-

sesi de mevcuttur. Astronomlar bu yıldız infilâklerine Nova adını takmışlardır. Vasat bir Nova, güneşin 50,000 misli parlaklığa ulaşabilir. Süper Nova ise 10-100 milyonluk bir şiddettedir. Bu ise bütün bir galaksinin şiddetine müsavidir. Modern teleskoplar vasıtasıyla çok uzak mesafelerdeki nebülözlerdeki infilâklar tetkik edilebilmektedir. Basit bir cihaz olan spektroskop vasıtasıyla, uzak gök cisimlerinin hem kimyevî yapıları, hem de ısı dereceleri ölçülebilmektedir. Böylece, meselâ güneşin dış ısı derecesinin 6000 santigrat olduğu tesbit edilebilmiştir. Güneşimiz böyle bir Nova infilâkine maruz kaldığı takdirde, dünya üzerindeki hayatın ani olarak yok olabileceği kolayca anlaşılabilir. Mamafih bunun böyle olmasına da lüzum kalmadan, ışımanın %1 değişmesi de aynı felâketi hasıl edebilecektir. Güneş sistemi ve plânetlerinin daha çok geniş olmaları, yüreğimize su serper bir husustur. Güneşin verdiği enerji-

ye gelince; her dakika insanlığın bütün sene boyunca kullandığı enerji kadar enerji vermektedir. Mamafih, güneş endirekt olarak bütün enerji kaynaklarımızın mevcudiyetini sağlar. Kömür ışınlarının nebatlara olan tesirlerinden hasıl olan hidroelektrik ve rüzgar enerjileri de, aynen güneş ışınlarının suya ve havaya olan tesirlerinin neticesindedir. Galaksilerin bir kısmı ise saniyede 42.000 km'lik muazzam bir hızla uzaklaşmaktadır. Bu netice: yeni bir görüş olan «Genişleyen Kâinat» fikrinin son senelerde revaç bulmasına yol açmıştır.

Bütün kâinat muazzam bir tablo halinde gözümüzün önüne serilmekle beraber burada yine en esaslı görünüşü, kanaatime nazaran, zayıf bir mahlûk olan insanın milyonlarca yıldızın ve sistemin hareket ettiği sonsuz bir kâinata ufacık bir dünyadan bakması ve hatta ona meydan okuyarak sırlarını çözmeye çalışmasıdır.

(Selectiondan)

İNTİHAR

EROL ERDOĞMUŞ

I

*İştahlı hırsı
Öfkeli gıcirtısı
Dört nala dönen ecel tekerleklerinin,
Ne varsa
Bende beni ben yapan
Bana ben katan
Aldı götürdü benden.*

*Yürek aynamıza yansıyan özgün manzaralı,
Benliğimizi sevinçle titreştiren sözlü sazlı,
İçlerinden süzülüp geçtiğimiz mobilyalı,
Cennet meyvalı,
Tütsülü buhurdanlı;
Dünya gözüyle baktıkça
O göremediğimiz
O işitemediğimiz
O dokunamadığımız
O tadamadığımız
O koklayamadığımız ölüm diyarına aldı götürdü.*

*Beden tekнем neden şimdi
Safrasız, yelkensiz, dümensiz
Sürükleniyor kendinden habersiz,
Nerde direğimin yelkeni çocuklarım?
Nerde tekнемin safrası karım?*

*Kör olası
Makam arabası Azrailin
O demir dev;
Yuvarlak pençeleriyle onları parçalayınca dek
Yel yeperek
Yelken kürek yaşayıp gidiyorduk.
O günler nerde?
Nerde o günler şimdi?*

Diriyim dirilmemiş,
Bakmış görmemiş,
Duymuş işitmemiş,
Dokunmuş değmemiş,
Tatmış tadalmamış,
Koklamış koku almamış,
Bir canlı cenazeyim şimdi.

Diyorlar: «Henüz doldu bir yıl,
Oysa ateşten gömlek giyindim bir yüzyıl,
Safrasız, yelkensiz, dümensiz
Sürükleniyorum kendimden habersiz
Yakan, kavuran, savuran alev denizinde.
Ulaşmalıyım ölüm limanına
Demirlemeliyim kalbimi durgun sularına,
Kavuşmalıyım karıma çocuklarıma.
Bir ölebilsem artık...

II

Manzara:

Mezarlarına sarılmış eşinin ve çocuklarının
Bir erkek.

Resmen ölü.

33 yaşında.

Ölüm aracı:

Bir şişe zehir.

Yer:

Ayvalı Mezarlığı, Zeytinburnu.

Mektup:

«Dayanamıyorum hasretinize

Kalmadı yaşayacak gücüm

Yanınıza geliyorum.»

III

— «Götürmeyin beni mezardan

Ayrımayın, karımdan çocuklarımdan;

Yanlarında öleyim bırakın...»

— «Ölmüşsün sen, çoktan ölmüş...»

(Devamı 37. sayfada)

ALLAH

• Erol MUTLU

Büyük Dinlerin hepsinde Allah inancı mevcuttur. Daha eski dinlerde Allah daha somut (mücessem, müşahhas); yenilerde ise daha soyut (mücerret) tur.

Antropomorfik karakter (Allah'a, insana ait vasıflar vermek) hem Hristiyanlıkta hem de Müslümanlıkta mevcuttur. Fakat Hristiyanlıkta somutluk derecesi apaçıktır. «Baba - Oğul» tabirlerinde görüldüğü gibi... Müslümanlık ise; antropomorfizmden kurtulma cehiti göstermiş, (Meselâ İhlâs Sure-sinde Hristiyanlığın «Baba-Oğul» tâbirlerinin hatalı anlaşılması için «O, doğmamıştır ve doğurulmamıştır.») gibi...

Fakat Müslümanlık gene de antropomorfik kelimeler kullanır. Meselâ: 'Kur'an Allah'ın kelâmı, konuşması'dır», «Allah; görür, duyar...» Bundan başka Müslümanlıkta Allah için «Vardır» kelimesi kullanılır. Ve «yoktur» diyenlere çatılır. Halbuki, «Vardır» ve «Yoktur» kelimelerinin her ikisi de, somut şeyler için kullanılmaktadır. «Ahmet vardır, yoktur» gibi...

Dr. Bedri Ruhselman «Allah» adını taşıyan kitabında, «vardır» ve «yoktur» kelimelerinin Allah için kullanılmayacağını bildirmişti... Dr. Bedri Ruhselman Allah için Kur'an'ın verdiği vasıfların Sifat değil, Allah'ın İsimleri olduğu-

nu, aldığı bir tebliğe istinaden yazmaktadır. Dr. Bedri Ruhselman Allah için sadece «Mutlak = Absolu» kelimesinin kullanılabileceğini de bildirdiğine göre «yaratıcılık» ve «yaratma» kelimelerinin «Mutlak» demeden Allah için kullanılmayacağı ortaya çıkmaktadır. Bu duruma göre, sadece «Allah Mutlaktır» denebilecek, bunun haricinde Allah tek olarak, yani yanına bir şey eklemekten «yaratıcıdır, yaratmıştır, görür, duyar, vardır, yoktur, büyüktür, kaderi tesbit etmiştir, Kur'an'ı göndermiştir vs.» demeden sâdece «Allah» veya «Allah Mutlaktır» diye söylenebilecektir. Dr. Bedri Ruhselman böylece «Allah» ve «Allah Mutlaktır»dan başka söyleyiş kabul etmediğine göre, soyutlukta ilerlemek isteyenlere Allah Sevgisi Yolu'nu açmış olmaktadır. Bu sevgiyi, tasavvufu yanlış anlayanlar gibi «Somut» olarak anlamamak lâzımdır. Bu yol insanı tekrar antroporfizme götüremez. Dr. Bedri Ruhselman'a göre «Enel Hak = Ben Allahım» diyen mutasavvıfın sözü, yanlış tefsir edilmiştir. Bizzat Muhiddin-i Arâbi'nin ruhu ile yapılan bir konuşmada Muhiddin-i Arâbi: (Bu konuda Muhiddin-i Arâbi ile yapılan irtibatla alınan cevap) Sözü'nün asla «Vahdet-i Vücut = Allah'ın Vücudu» ile birleşmek gibi somut bir şekilde anlaşılması (Devamı 18. sayfada)

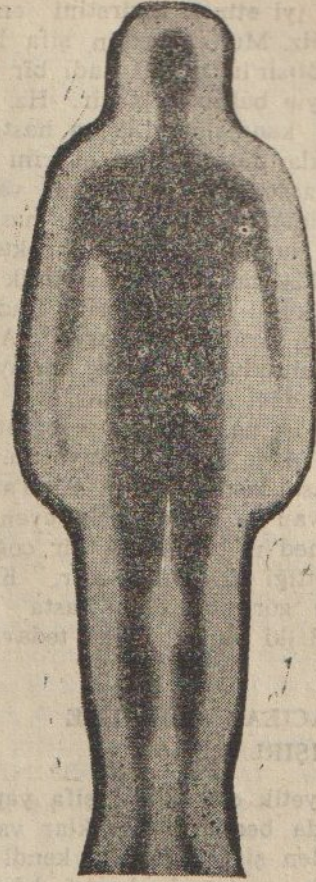
Şifacılık ve Teknikleri

• Osman KANSIZ

Hastaların iyi edilmesi problemi, hemen hemen ilk insanın hasta olmasından itibaren karşımızda durmaktadır. Her toplulunda, her kavimde ilk önce aranan bir zümre vardır ki o da şifacılar zümresidir.

Önce şifacılığı genel anlamda ele alırsak hepimizin umumiyetle hasta olduğumuz zaman baş vurduğumuz bir şifacı vardır. Bu üniversitelerde yetişen resmi hekimdir. Daha doğrusu fizyolojik bir öğrenimle dıştan içe doğru nüfuz etmeye çalışan bir bilim dalı olan tıbbı bu yazımızda girmeye gerek görmüyoruz. Az çok hepimizin, bunun hakkında, genel bir kültürü vardır.

Şifacılığı öteki mabet bilimlerinden ayıran Yunanlı doktor Hipokrat yaklaşık 2300 yıl evvel tıbbın temelini atmıştı. İlk mucizevi şifalara iptidai kavimlerce dini hadiseler nazarıyla bakıldı. Bütün bu tesirler ilâhların yardımları olarak kabul edildi. Eski Yunan'da Epidaure'deki Asclepieion mabedinin nihayetinde mucize ve şifalar verdiği zannedilen bir heykel vardı. Heykelin etrafında ve mabedin muhtelif kısımları içinde her cinsten hizmetkârlar ve muhtelif vazifelere memur rahipler bulunurdu. İsa ile ilgili şifa hadiselerini Kitabı Mukaddes'te görebiliriz. Matta 8 Bab-8 -Ve dağdan inince, büyük kalabalıklar onun ardınca gittiler ve işte, bir cüzzamlı gelip: Ya Rab, eğer istersen beni temizliyebilirsin, diyerek ona secde kıldı. İsa da elini uzattı, ve: İsterim, temiz ol, diyerek ona do-

kundu; ve onun cüzzamı hemen temizlendi.» Bab/9 -Ve İsa oradan geçerken, iki kör: Ey Davud oğlu, bize merhamet eyle, diye çağırarak onun ardınca gittiler. Ve eve varınca, köler yanına geldiler; İsa onlara dedi: Bunu yapmaya kudretim olduğuna inanıyor musunuz? Köler kendisine: Evet, ya Rab, dediler, o zaman İsa: Size imanınıza göre olsun, diyerek gözlerine dokundu. Onların gözleri açıldı.» -Ve onlar çıkınca, işte, cine tutulmuş dilsiz bir adamı İsa'ya getirdiler. Cin dışarı çıkarılınca, dilsiz adam söz söyledi ve halk: İsrailde hiç böylesi görülmemiştir, diyerek şaşıtı.» Bab/10 -İsa oniki şakirdini yanına çağırıp murdar ruhları çıkarmak, her çeşit hastalığı ve her çeşit

► Lütfen sayfayı çeviriniz

zayıflığı iyi etmek kudretini onlara verdi. Hz. Muhammed'in şifa hadiselerini Mısırlı Dr. Ali Radi bir yazısında şöyle bahsetmektedir. «Hz. Muhammed kendisine gelen hastaları çoğunlukla, hasta kısıma ellerini koymak ve aracılık (yani yüksek varlıklardan aldığı şifa tesirlerini hastaya iletme) suretiyle tedavi etmekteydi. Çoğunlukla hastalar bir serinlik ve hoş bir koku hissettiklerini ifade ediyorlardı. Aralarında karısı Ayşe'nin de bulunduğu bir çok hastayı bu şekilde tedavi etmişti. Sonradan Ayşe'ye bu işi nasıl yaptığını öğretmişti. Bunu Ayşe şöyle anlatıyordu: «Ellerini hasta kısıma koy ve Allah'a dua et.» Hayvan ve kuşları çok seven Hz. Muhammed'in bu arada bir çoğunu tedavi ettiği söylenmektedir. Kendi ifadesine göre bir defa hasta iken kendisini iki varlık (ruh) tedavi etmişlerdi.

ŞIFACILAR 3 ŞEKİLDE ÇALIŞIRLAR :

Manyetik olarak bir şifa yapılıır.

Ya da bedensiz varlıklar vasıtasıyla gelen şifa tesirlerini kendi vücudundan geçirerek hasta bölgeye, hasta vücudun her yerine aktarmak suretiyle ruhsal bir şifa meydana getirilir.

Bir de manyetik ve telkinsel usul kullanılarak bir şifa gerçekleştirilir.

MANYETİK ŞIFACILIK

Manyetik kuvvetin insan organizmasına etkisi bilinen bir gerçektir. En basitinden, manyetik nefes, el ile sıvazlama, pas (mesh), okunmuş su, bitki v.s. manyetik şifacılığın yaygın uygulamaları içindedir. Biz hâlâ manyetik şifacılığın gerçek teorisini bulmuş değiliz. Bu konuda pek çok açıklama var. Kısaca söylemek icabederse: İnsan vücudu bir polarizasyona sahiptir, yani bir kutuplaşma vardır. Genellikle insan bedeninin ön

kısmı (artı), arka kısmı (eksi), sağ (artı), solu (eksi) durumdadır. Bu kutuplaşmaya uygun şekilde insan kendisinde bulunan manyetik etkiyi kullanarak, bazı yerleri uyarması, bazı yerleri teskin etmesi mümkündür. Madeni mknatıslarda (artı) ve (eksi) kutuplar karşı karşıya geldiklerinde aralarında bir çekim, aynı isimli kutuplar da karşı karşıya geldiklerinde aralarında bir itim olmaktadır. Aynı şekilde insan vücudundaki bu polarizasyonda da herhangi bir felçli bir kolu, solda ise (eksi) olması nedeniyle siz de sol kolunuzu yaklaştırmak suretiyle felçli kolda bir uyarma meydana getirebilirsiniz. Solak kişilerde bu polarizasyon yukarıda söylediklerimizin tersinedir. Manyetik şifacılık doktrini bu şekilde insan vücudunun polarizasyonu üzerine kurulmuştur. Bu polarizasyondan istifade etmek suretiyle pek çok tıp doktoru ve manyetik şifacı, insan vücudunda meydana gelen dengesizlikleri gidermişler, hâlâ da gidermektedirler. İnsan vücudunu bu bakımdan ele alacak olursak, hastalıkların çoğu, insan organizmasında bulunan polarizasyon dengesinin çeşitli yollarla bozulmasından meydana gelmektedir. Dolayısıyla manyetik şifacılıkla bu dengesizliği normale tahvil edebilirsek, rahatsızlıklar da giderilmiş olacaktır.

Bir manyetik şifacı, bir hasta ile sempati halinde olursa, kendi enerji akımını bilinçli olarak ona yöneltebilir. İşte bunun için hasta kendisini daha iyi, daha kuvvetli hisseder. Şayet şifacı bunu devamlı olarak birkaç hasta üzerinde ardarda tekrarlarsa, kendisinde bir yorgunluk ve bitkinlik hissedecektir. Ta ki yeniden enerji denolayınca kadar. Bir manyetik şifacının bütün yapacağı şey, hastanın elini tutmak ve kuvvetlendirici güçlerin akması için zihnen dilekte bulunarak kendinden vermektir.

Bu konuda, bir celsede bir beden-

siz varlık şöyle söylemektedir: «Man-
yetik tedavide hedef esiri bedendir.
Manyetik şifacıların tedavi edeceği
hastalıklar limitlidir. Manyetik şifa-
nın ruhi bedenden ziyade fizik ve esi-
ri bedenlere tesiri vardır.»

Kanada'daki McGill Üniversite-
sinden Dr. Bernard Grad, şifacı olan
Macar asıllı Oskar Estebany ile yap-
mış olduğu deneylerden birinde bit-
kileri kullandı. Ekilen arpa tohumla-
rının bir bölümü Estebany'nin önce-
den elinde tutmuş olduğu su kapla-
rındaki suyla sulanırken, diğerleri
de bayağı suyla sulanıyordu. Esteb-
any'nin tuttuğu kaptaki suyla besle-
nen tohumların bir tür enerji ile et-
kilendikleri görüldü. Bu gruptaki to-
humlar daha fazla ve daha iri bitki-
ler vermiştir. Estebany'nin söz konu-
su suya kimyasal maddeler katmış
olabileceği ihtimalini ortadan kaldır-
mak için, aynı deneyler bu kez ka-
palı ve mühürlenmiş laboratuvar şi-
şeleri kullanılarak tekrarlandı. Başa-
rı oranı hiç değişmemisti.

Kimya mühendisi Dr. Robert N.
Miller fizikçiler ve şifacıardan oluşan
bir ekiple birlikte şifacıların enerjileri
üzerinde denemeler yapmış ve
başarılı olmuştur. Şifacı bayan Wor-
rall laboratuvar çalışmaları sırasında,
ellerini deşdirmekten iyonlaşma oda-
sının yakınında tuttuğunda, neler
gözlemlediklerini şu şekilde anlat-
maktadır: «Bir hastayı tedavi eder-
ken nasıl yapıyorsam, aynı şekilde,
ellerimden şifa enerjisinin neşroluşu-
nu görsel olarak tahayyül ettim. Yak-
laşık yarım dakika sonunda, odanın
hassas bölgesinde bir dalga deseninin
ortaya çıkışına tanık oldum. Dalgalar
ellerime paraleldi ve sağ elden sola
doğru hareket ediyor gibiydiler. Bir
kaç dakika sonra, ellerimin pozisyo-
nunu 90° kadar kavdırdım. Dalgalar
da yön deşştirmeye ve kısa bir süre
sonra, izledikleri ilk yola dik açıda
hareket etmeye başladılar.» Araştır-
ma ekibinin diğer üyeleri de gözle
görülür bir etki oluşturup oluştura-

mayacaklarını anlamak üzere ellerini
iyonlaşma odasının çevresinde tut-
tular. Ancak hiçbir şey olmadı.

Diğer bir deneyde Bn. Worrall'
den ellerini bakır tuzu eriyiğı bulu-
nan bir kabın çevresinde tutmasını
istediler. Bayan Worrall'ın şifa ener-
jisine maruz bırakılmayan, eriyik do-
lu bir diğer kap ise kıyas unsuru o-
larak kullanılıyordu. İki gün içinde
her iki eriyik de kristalize olmuştur.
Fakat, şifa enerjilerini alan eriyiğın
rengi yeşim yeşilinden maviye dönü-
şürken, bu enerjilerden yoksun ka-
lan eriyiğın rengi yeşil kalmıştır. Da-
hası, tedavi edilen eriyikte, kıyas eri-
yiğine nazaran daha iri taneli bir kris-
tal yapısı oluşmuştur.

Aynı olguyu onaylayan bir başka
deney dizisinde de bakır tuzu eriyik-
leri bir manyetik alana maruz bira-
kıldılar. Elde edilen kristaller her se-
ferinde de türkuvaz mavisine dönü-
şüyorlardı. Bu şifacının etkilediğı eri-
yikte gözlemlenen sonucun aynıydı.
Kıyas eriyiğının kristalleri gene ye-
şim yeşili renklerini korudular.

Dr. Willer ve grubu şu sonuca
varmışlardı: «Bu deneyler göster-
miştir ki, bir şifacıdan neşrolan e-
nerji ile bir mıkmatıstan neşrolan e-
nerjinin su ve bakır tuzu eriyikleri
üzerindeki etkileri birbirine beuzet-
mektedir. Bir şifacının ellerinden neş-
rolan enerjinin, suyun moleküler ya-
pısında bir deşşikliğe yol açtığına
dair pozitif kanıtlar elde ettik. Nor-
mal haldeki suyun, normal bir dü-
zen gösteren birçok hidrojen bağlan-
tı vardır. Bir suya ya bir şifacı ta-
rafından ya da mıkmatıstar kullan-
mak suretiyle enerji eklendiğinde,
bağlantı enerjileri deşşir. Bu deş-
şiklik ise suyun yüzey gerilimindeki
bir başka deşşikliğe yol açar. An-
cak, bu yoldan enerji kazanan su,
giderek enerjisin; yitirecek ve nor-
mal hale dönecektir. Elde ettiğimiz
sonuçlar göstermektedir ki, şifacı ya

► Lütfen sayfayı çeviriniz

bu enerjiyi hastaya aktarmakta ya da hastanın bu enerjiyi çevresinden soğurabilmesi için gerekli olan şartları zihnen yaratmaktadır. Hastanın bedenindeki hücreler ve uzuvlar, artan bir canlılık ile normal fonksiyonlarına kavuşurlar ve şifa olgusu da gerçekleşmiş olur.»

Manyetik şifa ile ruhsal şifa arasında bir sınır yoktur, biri diğeri-ne yol açabilir. Ruhsal şifa kabiliyetinin geliştirilmesinde bu manyetik şifa çok defa ilk adım olur.

RUHSAL ŞIFACILIK

Buna aynı zamanda medyumsal şifacılık da denir. Yani bir şifacı medyumun vasıtasıyla meydana getirilen iyileşme ve tedavi şeklidir. Burada üç faktör rol oynar.

1 — Bizzat medyumun kendisindeki yetenekler. Yani medyomda bulunan şifacılık yeteneği.

Şifacı Alman Bn. Sigrun Seutemann daha önce hiç görmediği bir hastanın avrasına bakarak, hastalığı teşhis edebilmektedir. Avrayı görebilen hassas bir kişi, bizim fizik gözlerle göremediğimiz bir çok şeyi algılayabilir.

İngiliz şifacı Gordon Turner, bir şifacı ellerini hastasına değdirir değdirmez avralarının birbirine karıştığını, birleştğini söylemektedir.

Şifacı Bn. Helga Kramer, hastanın elini avucuna alır, konsantre olup, ki-

sa bir müddet sonra hastanın hem tezahür etmiş olan, hem de kuvveden fiil haline geçmemiş bulunan tüm rahatsızlık ve hastalıklarını kendi bedeninde yavaşça duymaya başlar.

Alman şifacı Dr. Kurt Trampler şöyle söylemektedir: Hastayı düşünüyorum ve kendimi tamamen onun için-deymiş gibi hissetmeye çalışıyorum. Bu zihni tavrı takındıktan kısa bir süre sonra hastanın rahatsızlıklarını kendi organizmamda hissetmeye başlıyorum. Ağrısını, hastalıklarını hissediyorum. Hastalığın merkezini tespit ediyorum.

Filipinli şifacı Tony Agpao söylediğine göre ellerini hastanın bedeninin 2,5 - 3 cm. yukarisından geçirdiğinde, hastalıklı alanı hissetmekte ve hastanın derdinin ne olduğunu bilmektedir.

Yine bir başka şifacı Filipinli Juan Blance ise hastalıklı uzvu görebilmektedir.

Amerikalı kâhin ve şifacı Edgar Cayce hastalığı tespit için transa girerdi. Trans altındayken, çoğu uzaktan, çoğunlukla da başka kıtalardan mektupla başvurmuş olan hastalarının hastalıklarını tam bir doğrulukla teşhis ederdi. Hiçbir tıp eğitimi görmediği halde, trans altında birçok tıbbi terimler kullanırdı.

(Devam edecek)

ALLAH

(Baştarafı 14, sayfada)

gerektiğini, Allah'ın Sevgisi'ni duyma arzusundan başka bir fikir taşımadığını, Enel Hak'tan asıl mak-sadının; «Ben Allahım» değil de (Allahın sevgisini duyuyorum) demek olduğunu söylemektedir. O halde, Allah Mutlaktır ve Allah Sev-

gisi duyulabilir. İşte bu sevgi mertebelidir. Mütakâmil varlık demek, Allah sevgisini daha fazla duyabilen varlık demektir. Dr. Bedri Ruh-selman, Allah Sevgisi'ni duymada farklılığı kabul ettiğine göre, tekâmülün yolu, Allah'ın Mutlak olduğunu bilerek Allah Sevgisi'ni daha çok duymaya doğru gitmektir.

BİR BAŞKA GÜNEŞ

● Macit ARAY ●

Dr. Bedri Ruhselman, Metapsişik Bilim Araştırmaları'nın Türkiye'de ilk hareket öncüsüdür. «Metabiyoloji» adlı orijinal kitabıyla bu hareketi müsabet ilim kanalında esaslı bir akım haline getiren ikinci bilginimiz, Fizyoloji Kürsüsü mensuplarından Muammer Bilge oldu. Hücreden insana kadar, madde ortamındaki oluşlarda canlıları yalnız organik yapı ve fonksiyonları ile değil, ruhi tezahürleri bakımından da inceleyerek bir «bütün görüş» çığırını açan Muammer Bilge, çağımızın eşğine varabilmiş bütün felsefi ve ilmi ekollerdeki tek yönlülüğün yanılmalarını ortaya sermiş bulunuyor.

Bu güçlü bilginin çalışma ve araştırma metodundan, zihniyetinden alınacak çok dersler var.

Bilginler, araştırmalarda, mutlaka kişisel kanılar ve eğilimlerden uzak bulunmalıdır. Peşin hükümlerle işin içine girmek ilim ve felsefeyi batıl görüşlere sürüklemiştir.

Tek yönlülük Eski Yunan'dan bu yana bütün düşünce ekollerini kapamaktan başka bir şeye yaramadı. Stokiklerden zamanımıza kadar kalmış tek değerli miras: İnsanın bu âlemde bir vazife sahibi olmak için bulunduğu gerçeğidir. Sofistlerden de «düşünme yolları»na dair yerinde tavsiyeler... Başka alanlarda çalışmış filozofların bugünkü bilimin temellerindeki emellerini elbette inkâr edemeyiz. Biz burada kişisel kanılardan bahsediyoruz. Bu tutku, felsefenin sadece bir demagoji edebiyatı olmaktan kurtarıldığı zamanlarda, hatta zamanımızda da devam halindedir. Şimdiki bilginlerin çoğu, hâlâ insanı bir kadavra görmektedir. Neden ilmin içinden Tanrı ve ruh sezgisi alınmasın? Zıddına bir ispat yapılamadı. Ünlü Rusel: «Ben maddecilerin yanındayım.»

diye direndi; fakat kanısının neden ve niçinini açıkça ispat edemedi. Volter'le ruh hastası ünlü Fransız rahibi «Sağduyu - Akliselim» adlı kitabın yazarı Melye'den insanlığa nasıl bir hizmet değeri kalmıştır?

İlmî araştırmalarıyla, fizyoloji alanında hayatın bir ölmez yönü olduğunu ilim yobazlarından çeşinerek, kemküm ederek anlatmaya çalışan Aleksis Carel'i bile basbayağı bir mistik diye ilân etmeye kalkıştılar. O kadar ki, defalarca Nobel mükafatı kazanmış olan eserlerinin başına, garip bir anlamazlıktan gelinerek «bir bilim adamı değilse de...» kaydını koymak itiyat edinilmiştir. Oysaki tıp bir ilimdir ve Aleksis Carel de anlı şanlı bir ilim adamıdır. İddia ve isbat ettiği üzere, insanın fizik kanunlarını, yani zaman ve mekânı aşan, maddî enerji üstü bir yönü vardır. Bunu sezen, hatta buna inanan bilginler sayısızdır. Ama iş ilmi eser konusuna gelince, ne Allah, ne de ruhtan söz açılmaz. Zira «Büyük adamlığın konusu bu olamaz» damgası basılmıştır bevinlere. Bu yüzden de dinlerin getirdiklerine başka türlü yobazlar el atmış, böylece iki türlü yobazlık rekabeti bütün insanlığın muhakemesini tıkamıştır. Alimin elinde her şey bir tuğla parçası, din yobazının elinde dünya bir masal sahanesidir. Bu defa gerçeği arama işi tek tek herkese düşmektedir. Fakat insanları korku ile sindiren yobaza cahil teşhisi koymaya hazır bilgin; bu konuda yardımcı olmaya da hazırdır.

İlk defadır ki bir Türk bilginini bu köstekleyici yüzyıllar mirası paşlı en gelleri aşma kahramanlığını göstermiş bulunuyor. En açık, en doğru din ve ilim anlayışının ışıkları altında, bizim bugüne kadar ne kof şevlere yaslanarak, ne kadar bön yaşadığımızı meydana çıkardı. «Metabiyoloji» kitabı ile Muammer Bilge, her iki yobazlık otomatizmine bir «son» darbesi indirdi.

MESNEVÎ'DEN

«Gönülden gönüle pencere vardır.»

«Kâinatın bütün zerrelere çift çifttir ve her cüzü de kendi çiftine aşiktir.»

«Nur geldi mi zulmet yok olur. Zulmün aslı ve arkası da zulmettir.»

«Dünyada, mutlak olarak kötü bir şey yoktur.»

«Bu güneş balçıkla sıvanabilir mi?»

«İyi, kötüyü farkedenden adamla oyun olmaz; hele o adamın bu farkedışı ve aklı gaybları görür ve söylerse.»

«Kötü yaradılışlı kişiye ilim ve fen öğretmek, yol kesen eşkiyanın eline kılıç vermeye benzer.»

«Bedenin ölümü, sır ehli için bir hediyedir.»

«Doğru yol vardır. Fakat pusuda gizlidir. Bulmak için durmadan, dinlenmeden, delicesine aramak gerek; böyle arayan bulur.»

«İhtiyar, akıl ihtiyarıdır oğlum. Saçın, sakalın ağarmasıyla adam adam olmaz.»

«Uykuya dalmış bilgisiz kişiye öğüt vermek, çorak yere tohum serpmek gibidir.»

«Dikkat etsen, uyanık olsan, her an yaptığın işin cevabını görürsün.»

«Dikkat eder de, ipe sarılırsan senin için kıyametin gelmesine hacet yok.»

«Sual de bilgiden doğar, cevap da.»

«Ey insanlar, sonsuz rahmet her an akmaktadır; fakat siz uykudasınız, anlamıyorsunuz.»

«Yerde olan her şeyin aslı göktedir.»

«Ulu Tanrı kahırları lütuflarında, lütufları da kahır içinde gizlemiştir. Bu tesire çakılmış nal ve Tanrı'nın mekridir. Bu suretle de işi ayırdedenler ve Tanrı nuru ile bakıp görenler, hali görenler ve görünüşe aldananlardan ayrılır. Tanrı 'Hanginiz daha iyi iş yapacak diye imtihan eder.' buyurmuştur.»

«A inatçı, varlığa düştüğün demden beri, şimdiye kadar her lahza yüzbinlerce haşır gördün.»

«Kimi zıddıyla bir araya koyarlarsa onu ölüm azabına uğratmış olurlar.»

«Şehvet soy üretmek için olmasaydı Âdem utancından kendisini hadım ederdi.»

«Yolcuysan, yoldaysan sana yol açarlar.»

SEÇMELER

«Her iyi söze, ehlinden başkasına söylenirse saçma denir. Hatta söyleyenler, o sözü söylemeye memur olsalar bile.»

«Akıllı kişi, dünyanın gamını yemez, nimetini yer.»

«Sen âlemi gözünün alabileceği kadar görebilirsin; halbuki âlem nerde, sen nerdesin..?»

«Himmetli adamların öyle can sırları vardır ki, laal madeni gibi onları aşağılık adamlardan gizlerler.»

«Tanrı ekmek yiyene 'israf etmeyin' dedi; nur yiyene 'artık kâfi' demedi.»

«An be an sana gelip çatan bu dertler, senin yaptıklarının cezasıdır.»

«Ne mutlu o kişiye ki kendi zatını tanıdı.»

«Kader ceza vermede kılı kırk yarar.»

«Hiç bir asıl, esere benzemez.»

«Tatmayan bilmez.»

«Abıhayat, can kiblesidir.»

«Yıldızları tanıyan gemiciden başkasının duyguları yıldızlara yol bulamaz. Başkaları, yıldızları ancak seyrederek, ne kutlularından haberleri vardır, ne kırıdan.»

«Sır ancak sırrı bilenle eşittir. Sır, onu inkâr eden kişinin kulağına söylenmez.»

«Hakikatten kimin daha ziyade haberi varsa o daha canlıdır.»

«Yüce göklere çıkmak, ancak doğru yolu bulma kuvvetiyle olabilir.»

«Birisinin sözü güzelse, dinleyicidir. Öğretmenin heyecanı ve işe sarılması, çocuğun tesiriyledir. Gayb haberlerini dinleyen kulak olmasaydı, hiç bir mustucu gökten vahiy getirmezdi.»

«Acı imtihanı bir rahmet bil.»

«Talebelik eden üstad olur.»

«Midesine kul olanların kiblesi sofradır.»

«Kardeş, elini duadan ayırma. Kabul edilmiş, edilmemiş bununla ne işin var senin.»

«Yüz, içteki sırrı söyler, açığa vurur.»

«Adalet nedir? Bir şeyi layık olduğu yere koymak. Zulüm nedir? Layık olmadığı yere koymak.»

«Senin senliğinde başka bir sen gizlidir. Bu varlıkla var olup kendini gören kişiye kurban olayım ben.»

«Dert ara, dert ara, dert ara, dert.»

Söze Gelenler

MEHMET SANCAR

Spiritüel Açıdan Dinsel Yorumlar : 11

«BİLİMSİZ KUR'AN»

— Hz. Muhammed: «Bilimsiz Kur'an hiç fayda verir mi?» buyurmuştur. Hz. Muhammed'in bilimsiz Kur'an'dan kastettiği nedir? Örneğin bir başka hadisinde de: «Bilim, Çindeyse de git, öğren!..» demiştir.

Bu iki sözü birleştirirsek, Kur'an'ın gerçekten iyi anlaşılabilmesi için, bilimin muhakkak bilinmesi gerektiği sonucunu çıkarabiliriz.

Halbuki bilim; özellikle «Müspet Bilim» denilerek menfilikten arındırılmak istenilen bilim, yalnız maddi olanlarla ilgilenmekte; mânevi olanları, sanki yok kabul etmektedir!

Kur'an ise, daha çok insanın mânevi yönüyle ilgilenmekte; bilhassa mânevi yönünü takviyeye çalışmaktadır.

Bu durumda çelişki olarak gözüken bu hali nasıl değerlendiremiyiz? Ya'hut nasıl açıklamalıyız?

— «Müspet Bilim» denilen bilim, yarım bilimdir. Çünkü yalnız maddesel olanlarla ilgilenmekte; ruhsal olanlarla ilgilenmeyi menfilik saymaktadır.

Önce, maddesel olanlarla ilgilenmek için koyduğu kural ile ruhsal olanları da değerlendirme çabası yanlışır.

Örneğin diyor ki bilim, «Ben, aynı olayı yüz defa, aynen tekrar edebilmeliyim ki, o olayın varlığını kabul edeyim.»

Maddesel olanlar, insanın beş duyusuna çarpar. Dolayısıyla da maddesel olanın tekrarı için gerekli olan

ne varsa; arar, bulur, uygular... Değil yüz defa, bin defa da aynen tekrar edebilir...

Ama ruhsal olanlar, insanın beş duyusuna, yani maddesel bedenine çarpmaz. Ruhsal taraflarına çarpar. (Ruh için «yok» derse, neresine çarpar ki!..).

Ruhsal yanımızı da maddenin bir fonksiyonu sayarsak; maddenin aynı kuralıyla ruhsal olanın da tekrarına kalkarsak; değil yüz kere; kendi irademizle, kendi isteğimizle, yani istediğimiz zamanda bir kez bile tekrarlamayız. Çünkü tekrarı için gerekli olanların, biz ancak bir kaçını yerine getirebiliriz... Gerisini görüp gözetenler tamamlar... Ve olay tahakkuk eder. Bu tahakkukun da pek az olması; bilhassa üstüste yüz kere olmaması, bilim için yeterli sayılmamaktadır... Bu yüzden de ruhsal olanların varlığı, yokmuş gözüyle görülmektedir!..

Bilim de çelişki içerisindedir: Örneğin Ay'a, yüz kere gidip gelmiş midir ki, bilim, bu olayın varlığını kabul etmiş, bilimsel saymıştır?!

Bunun gibi pek çok örnek sıralayabiliriz...

Euradan çıkaracağımız sonuç şu olmaktadır: Maddeye ait olanların reddi için yüz kez şartı, kuralı laftır!.. Koskoca Ay olayını herkes izlemiş gibidir... Öyleyse reddi nasıl mümkündür?!

İlk kez gidişle Ay olayından kuşku dahi duymayan bilimin, bin-

lerce ruhsal olayı kuşkuyla karşılayıp reddetmesi, hiç olmuyormuş gibi davranması; abesle iştigalinden farksızdır...

Maddesel bilimle ruhsal bilim, aynı paralele gelip bir bütünlük kazanmalıdır ki, bilim, yarım bilim olmaktan kurtulsun

Spiritüalizmin, amatörce çabaları, biraz da onlar içindir: Literatüründe sayısız ruhsal olaylar, deneyler vardır... Bilim, bunları da ele alıp inceleyecek; maddesel bilimle aynı paralele getirecektir ki, tam bilim olsun...

Ruhun ve ruhsal olayların varlığını, başa giderek saptayamıyoruz. Ancak sondan, sonuctan, çıkabildiğimiz kadar başa giderek tespite çalışıyoruz. Ve sonuçların ortaya koydukları bazı gerçekler, varlığını kabule bizi, istemese de zorluyor!..

Aslında bilimde de aynı şeyi yapıyoruz: Ortada bir olay var. Yani, olayın varlığını bize kabul ettiren sonuç var, sonuçlar var... Bu sonuçlardan hareket ederek olayın kuralını, kurallarını saptamağa çalışıyoruz... Ayrıntılar ve kurallar ortaya çıkınca, aynı koşulları yerine bu kez biz getirip deniyoruz... Yüz kez deneyebilince de «Bu kural şaşmaz!» diyebiliyoruz...

Ama, bütün bu çalışmalar, maddesel seviyede cerevan ettiği için de deneyi kolay, tahmini kolay, sonuca varılması kolay oluyor... Üstelik olay, avak ucuvla basucu arasında olup bittiğinden, bu ik; periyot arasındakilerin çoğunluğuna hitap edebiliyor...

Fakat, ruhsal olayların sonucundan başına doğru çıkabilmek için, her şeyden önce basucu seviyesinin üstünde düşünmeğe, araştırmağa çalışmak zarureti mevcuttur. Böyle bir olayı, ayaklarımızın bastığı seviyeye, basımızın erdiği seviye arasında aramak, bulmağa çalışmak —hic bir sonuç alnamıyacağı için— inkâra

yeter de artar bile..

Maddesel bilim, faydacılık açısından olayları ele almakta ve bu esasa uygun araştırmalar, bulgular ortaya koymağa çalışmaktadır...

Fayda, maddesel beden içindir...

Ruhsal olayın varlığının tespiti için, kişinin başucu seviyesinin üstüne çıkabilmesi demek, ruhen tekâmül etme çabasında şuurlu olmağa çalışması ve bunu başarması demektir...

Burada da fayda unsuru mevcut... Ama kimin için?

— Yeryüzünde, bedeni, yani maddeyi ve olaylarını araç olarak kullanan ruhunun tekâmülü için... Ruhunu; yüceltmek, yükseltmek, geliştirmek için; şuurlanmak için...

İnsan, ruhen böyle bir şuurlu tekâmül düzeyine çıkabilirse; yine yüz kerelik tekrar koşulunu da yerine getirebilir (Nitekim getirenler mevcut: Ama bilim, bunlarla da hiç ilgilenmiyor ki!..)

Spiritüel gerçekler, giderek çoğalmakta... Bilimin kapılarını zorlar duruma gelmektedir...

Klâsikler, kapılarını bunlara açmasalar da; mutad olmayanların, kapılarını ruhsal olanlara da, ardına kadar açmaları uzak olmasa gerek...

Yani, maddesel bilimin spiritüel bilimle bütünlük kazanması gerekir. Spiritüel gerçekler bilinmeden, dinleri, evreni ve evrimi anlamak imkânsızdır. Çünkü Dünya ve Evren bir bütündür. Bu büyük, uçsuz bucaksız bütün içerisindeki ünitelere iltisakı, maddesel ve ruhsal bağlantıları kim kuracaktır? Elbet insan kuracaktır. Bu iltisakta spiritüellik yoksa, kurulan bağ zayıf ve yarımır...

İste bu zayıflık ve yarım olustur ki, günümüzdeki dünya insanlığını kargaşaya itmekte... Nevi, niçin paylaşacağını bilmeden badireden badireye sürüklenmektedir.

Bilim, şuracıkta kısaca anlatma-
(Devamı 38. sayfada)

Atlantis Uygarlığı

Cüneyt KURDOĞLU

(Geçen Sayıdan Devam)

6. Ekminezi ve Medyomsal Çalışmalar Sonucu Elde Edilen Bilgiler:

Atlantis'le ilgili bilgilerin çoğu, Edgar Cayce'in tebliğlerinden alınmıştır. Edgar Cayce, kendisine gelen hastaların ekminezi deneyleriyle Atlantis'deki geçmiş yaşamlarını incelemiş, dolayısıyla Atlantis'de yaşam hakkında bilgi edinmiştir. Bu hastalar, Atlantis'deki yaşamlarını ayrıntılarıyla anlatır, bu ülkenin dini, ruhsal yaşamı, kurumları ve bilimi hakkında bilgiler verirlerdi.

Sık sık medyonomik translara girdiğinden dolayı kendisine Uyuyan Kâhin denilen Edgar Cayce, kendi medyomluğu ile de Atlantis hakkında bilgiler edinmiştir. Edgar Cayce'nin kendine, dünya akaşik kayıtlarından Atlantis'le ilgili geniş enformasyon verilmiştir. Dünya gezegeninin oluşumundan bu yana geçirdiği her şeyi kaydeden bir Akaşik Kayıt Merkezi bulunmaktadır. Bu kayıt merkezi, dünyanın astral enerjetik âleminin özel bir bölümünde, yüksek varlıkların gözetimi altındadır. İdareci Mekanizma, gerek duyduğunda, yeryüzünün geçmiş tüm uygarlıklarına ait kayıtları içeren bu Meksefe'den (muhafaza eden, hıfz eden dünya kayıt merkezi) gerekli bilgileri, medyomlar kanalıyla fizik plana iletir. İşte Edgar Cayce'nin, Atlantis'le ilgili bilgileri bu şekilde edindiği söylenebilir.

ATLANTISİN TARİHİ:

Atlantis Kıtası'nın yok oluşuna neden olan dört büyük afetten söz etmiştik. Bu dört devir boyunca Atlantis'de farklı alt ırklar yaşamışlardı. Bu alt ırklar şunlardı:

1. Rmoahaller.
2. Tlavatliler.
3. Toltekler.
4. İlk Turanlılar.
5. Orijinal Samiler.
6. Eski Akatlar.
7. Moğollar.

Atlantis'in tarihi konusu aşağıdaki başlıklar altında incelenebilir.

1. Farklı alt ırkların kökeni ve bölgeleri.
2. Geliştirdikleri siyasal kurumlar.
3. Dünyanın diğer bölgelerine göçleri.
4. Geliştirdikleri sanatlar ve bilimler.
5. Benimsedikleri gelenekler, görenekler ve din.
6. Dinsej fikirlerin yükselişi ve yozlaşması.

Rmoahal ırkı, dört ya da beş milyon yıl önce, güney Lemurya Kıtası daha henüz varken ortaya çıktı. Bu sıralarda henüz Atlantis Kıtası, sınırlarda henüz Atlantis Kıtası, sınırlarda eriştiği boyutlara erişmiş değildi. Rmoahaller 7 derece kuzey enlemi ve 5 derece batı boylamı bölgesinde, bugünkü Ashanti sahillerinde (Afrika'nın batısı) sıcak, nemli, tarih öncesi hayvanların sazlık bataklıklarda ve nemli ormanlarda yaşadığı bir ülkede yaşıyorlardı. Rmoahaller siyah ırktı. Bu ilk günlerin insanları çok uzun boyluydu, çağlar boyunca tedrici şekilde, boyları kıaldı. Rmoahaller sonunda Atlantis'in güney sahillerine yerleştiler ve orada Lemuryalılarla savaştılar. Rmoahallerin büyük bir bölümü kuzeye göç etti, geri kalanı Lemuryalı siyah yerlilerle karıştı. Bu Lemuryalılarla karışan siyah ırk, ekvator bölgelerine

ve Güney Atlantis'e yerleşmişlerdi. Kuzeye giden Rmoahaller, sonunda uç kuzey doğu bölgelerine (İzlanda ve dolayları) ulaştılar ve orada sayısız kuşaklar boyunca renkleri açıldı.

Doğaldır ki, kuzeyde yaşayan bu ırklar, yeryüzünde oluşan buzul devrelerinde aşırı soğuk nedeniyle güne inmişlerdi.

Tlavatli ırkının çıkış yeri, Atlantis'in batısındaki bir adaydı (bugünkü Orta Amerika,) Sonradan Atlantis Kıyısı'nın ortalarından kuzeye, Grönland Adası'nın karşısına düşen bölgeye yerleşirler. Fiziksel olarak güçlü ve kızıl - kahverengi renkliydiler fakat Rmoahaller kadar uzun boylu değillerdi. Tlavatlılar, aynı zamanda dağları seven bir halk olduklarından, sonunda Posedia Adası olarak geriye kalan kıtanın dağlık bölgelerine ve daha önce ifade ettiğimiz gibi, Atlantis Kitası'nın kuzeyine yerleşmişlerdi. Tlavatli ve Toltek halklarının karışımı olan halk ise, sonunda Orta Amerika'nın bir bölümünü oluşturan Batı Adaları'nı meskûn etmişlerdir.

Şimdi Toltek Irkına geçelim. Bu harikulâde bir gelişmeydi. Bu ırk, Atlantis Kitası'nı, binlerce yıl büyük maddesel güç ve debdebe ile yönetti. Yüzlerce, binlerce yıl sonra, uzak torunlarını Meksika ve Peru'da buluyoruz. Bu ırkın teni de kızıl kahverengi idi fakat, Tlavatlılardan daha kızıl ve bakır renkliydiler. Bu ırkın doğuş yeri, 30 derece kuzey paralellerinde Atlantis'in batısıydı. Toltekler sonunda, bölgelerini kıta boyunca doğuya doğru genişlettiler. Atlantis'in doğu kıyısındaki büyük başkentlerinden tüm Atlantis'i yönettiler.

Turanlılar, Atlantis Kitası'nın doğusunda, Tlavatlılar tarafından yerleşilen dağlık bölgenin güneyinde ortaya çıktılar. Tlavatlılar ilk günlerden

itibaren kolonici bir halktı. Çok sayıda Tlavatli, Atlantis'in doğusuna düşen ülkelere göç etmiştir.

Orjinal Samiler, Atlantis Kitası'nın kuzey doğu bölgelerinde (İskoçya, İrlanda ve bunu çevreleyen denizler), dağlık arazilerde ortaya çıktılar. Samiler, kıtanın bu en az istenen bölgesinde büyüdüler ve geliştiler. Yüzyıllar boyunca, saldırgan güney krallıklarına karşı bağımsızlıklarını korudular. Orjinal Samiler kuvvetlendiklerinde, aradan binlerce yıl geçmiş, ilk afetin olduğu 800.000 yıl öncesine gelinmişti. Samiler daima komşularıyla, özellikle kuvvetlenen Akadlar'la savaşmışlardı.

Akadların doğum yeri Orta Akdeniz dolaylarıydı. Ve bu ırk ilk defa 800.000 yıl önceki afetten sonra ortaya çıktı. Atlantis'e doğru uzanan kara parçasından sonra Atlantis'e geçtiler ve orayı istilâ ettiler. Karada ve denizde Samilerle savaştilar. Ortalama 100.000 yıl önce Samileri bütünyle yendiler. Bu zamandan sonra Akad hanedanı eski Sami başkentinde kuruldu ve birkaç yüzyıl boyunca Atlantis'i bilgece yönetti. Ticaretle uğraşan, denizci ve kolonici bir halktı. Uzak ülkelerle birçok ulaşım merkezleri kurdular.

Moğol ırkı ise, ana kıtayla bağlantısı olmayan tek ırktır. Bugünkü Sibirya'da ortaya çıkan bu ırk Turan Irkı'nın torunlarıydı. Turanlılar, daha önce Asya'nın büyük bir bölümünü ele geçirmişlerdi.

Siyasal Kurumlar:

Meydana gelen felâketlerde, Atlantis alt ırklarının uygarlıklarında bir düşüş meydana getirmiş olmasına rağmen, her alt ırk, kendisinden bir önceki ırka oranla daha yüksek bir uygarlık düzeyine ulaşmıştır. Yalnız, ortaya çıkışları milyonlarca yıl gerilere giden Rmoahaller, yerleşik bir hükümet planı kuramamıştır. Atlan-

► Lütfen sayfayı çeviriniz

tisiler, aynı zamanda dünya dışı varlıklarla da bir ilişki içindeydiler. Evrim düzeyleri Atlantislilerden yüksek olan bu varlıklar, Atlantislilerin evrimine yardımcı olmuştur. Hatta bu varlıklar Atlantislilerin arasına enkarne olarak, Atlantisli krallar olarak ülkeyi yönetmişlerdir. Daha sonra Atlantis'i inisiye kişiler yönetecektir. Daha o sıralar, Atlantis'liler inisiye olabilecek evrim düzeyine ulaşmamışlardır.

Tlavatliler yönetim sanatında bazı ilerleme belirtleri göstermişlerdir. Değişik kabileler ve uluslar, otoritelerini halkın oylarından alan krallar tarafından yönetilmiştir. Daha sonra Tlavatlilerin yönetimi bir imparatorluğa dönüşmüştür.

En yüksek uygarlığı geliştiren ve Atlantis halklarının en büyük ve güçlü imparatorluğunu organize edenler Tolteklerdir. Toltek İmparatorluğu, küçük bağımsız krallıklardan oluşuyordu. Bu krallıklar hem aralarında, hem de güneydeki Lemurya - Rmoahallerle savaşıyorlardı. Bir milyon yıl kadar önce, bu krallıklar büyük bir imparatorluk altında birleştiler. Bu sıralarda hatırlanmalıdır ki, Atlantis'liler psişik yeteneklerini kullanma aşamasına erişmişlerdi. Birçok ileri evrim düzeyindeki kişiler, okült okullarda eğitilmiş, inisiyatik aşamalardan geçmiştir. İşte bu rahip krallar artık Atlantis'i yönetecekti. Binlerce yıl bu ilâhî krallar, ilâhî yasalara uygun bir şekilde Atlantis'i yönettiler. Bu inisiye yöneticilerin hem ilâhî plânla (Ruhsal Hiyerarşi) hem de yüksek evrim düzeyindeki uzaylı varlıklarla ilişkileri vardı. Psişik bilimlerin, maddesel bilimlerle birlikte ilerlemesiyle, Atlantis'liler bu dönemde yüksek bir uygarlık düzeyine erişmişlerdi.

100.000 yıllık bu Altın Çağ'dan sonra, yozlaşma ve çöküş başladı. Birçok kral ve çok sayıda rahip ve halk

ilâhî Yöneticiler'in yasalarına aykırı olarak, psişik güçlerini ve yeteneklerini kullanmaya başladılar. İlâhî yöneticiler'in tavsiyeleri ve yasalarına uyulmadı. Bunun sonucunda, bu kişilerin Ruhsal Hiyerarşi ile olan bağlantıları koptu. Kişisel itibarı yükseltme, zenginlik ve otoritenin elde edilmesi, düşmanlarını yok etme gibi nefsanî amaçlar için psişik güçlerini kullandılar. Böylece İlâhî Yasalar'dan uzaklaştılar. Psişik güçlerin bu olumsuz yönde kullanılması, sonunda Kara Maji'ye ulaşmalarını sağladı.

Psişik yeteneklerini maddeselliğin derinliklerinde söndürmemiş olanlar, yavaş yavaş doğanın gizli yasalarına nüfuz ettiler ve bu gizli güçlere giderek daha fazla denetim sağladılar. Fakat, bu doğanın ya da astral planın tesirlerinin nefsanî amaçlar için kullanılması kara majiye yol açtı. Bu majik tesirlerin korkunç etkileri Atlantis Kitası'nı sarsan afetlere yol açmıştır. Çünkü, bu tesirlerin olumsuzca kullanılmasıyla doğanın dengesini bozdular, sellere, volkanik patlamalara, yer sarsıntılarına neden oldular. Yukarıda bahsettiğimiz doğanın yasalarını diğerkâmca kullananlar ve İlâhî Yasalar'a uygun yaşayanlar ile bunun karşısında olanlar, kara majisyenler, Atlantis halkını iki düşmanca kampa ayırdı. Bu mücadele, Atlantis'in yok oluşuna yol açan son felâkete kadar devam etti.

İnisiye İmparatorlar'ın bilgece yönetimine boyun eğmeyen Kara Majisyen uygulayıcıları isyan ettiler ve rakip bir imparator buldular. Birçok mücadele ve savaştan sonra inisiye imparatoru başkentinden ('Altın Kapılar' Şehri) sürdüler ve yerine kendi imparatorlarını geçirdiler. Kuzeye sürülen beyaz imparator, Travatli'ler tarafından yerleşik dağlık bölgenin güneyindeki şehire yerleşti. İmparatora bağlı olan Toltek Kralı tarafın-

dan iyi karşılandı. Bir kısım bağlı krallıklar imparatora sadık kalırken, diğerleri eski başkentlerindeki kara majisyen krala bağlı kaldı. Fakat, bunlar da sonradan bağımsızlıkları için mücadele ettiler. Atlantis'in her tarafında savaşlar sürdü ve bu arada kara majiyi kullanmayı ihmal etmediler. Bu olaylar ilk büyük felâketten 50.000 yıl önce meydana geldi.

Korkunç felâket geldiğinde milyonlarca kişi öldü. Kötülük yuvası haline gelmiş olan «Altın Kapılar» Şehri sular altında kaldı, kara imparator ve hanedanı bir daha yükselmemek üzere çöktü. Kuzeydeki imparator ve ilerdeki kötü günlerin farkında olan inisiye rahipler, bu felâketten ve daha sonra meydana gelecek olan felâketlerden önce meydana gelecek göçleri başlattılar.

Felâketten sonra büyük bir bölge bataklığa dönüştü, diğer bazı bölgeler kırılaştı ve kuşaklar boyunca ekilmeden, çöl durumunda kaldı. Geriye kalan nüfus korkunç bir uyarı almıştı ve bu yüzden büyüclük daha az yaygınlaştı. Herhangi güçlü bir yönetim kuruluna dek uzun bir dönem geçti. Sonunda eski Sami hanedanının Altın Kapılar Şehri'nde yönetime geçtiğini görüyoruz. Atlantis'de yine çok sayıda Toltek nüfusu vardı fakat, bunlar bir daha, önce ulaşmış oldukları düzeye ulaşamadılar.

İkinci felâketten sonra ortaya çıkan Ruta Adası'nda, Toltekler yeniden güçlendiler ve Ruta Adası'nın büyük bir bölümünü yönettiler. Bu hanedan da, yine kara maji uygulamalarına devam etti. Kara Maji, tüm dört felâket boyunca son kaçınılmaz felâkete kadar yaygınlığını sürdürdü. Bununla birlikte, Posedia Adası ortadan kalkana dek, inisiye imparatorlar ada kıtanın bir bölümünde etkinliklerini devam ettirdiler ve İlahi Yasalar'a uygun yaşamaya çalıştılar. Ruhsal Hiyerarşi'nin rehberliği

altında halka yardım etmeye ve onları eğitmeye çalıştılar. Daha sonraki günlerde beyaz krallar, kural olarak, hâlâ İlahi Yasaları izleyen rahipler tarafından seçildi.

Platon'un bahsettiği Posedia'da tüm adanın nüfusu az ya da çok, karışık. İki krallık ve bir küçük cumhuriyet, adayı aralarında bölmüştü. Kuzey bölümü inisiye kral tarafından yönetiliyordu. Güneyde de, kral halk tarafından seçiliyordu. Tek bir irkin hanedanının sonu geliyordu fakat, Toltek kralları ara sıra iktidara geçtiler ve kuzeydeki krallığın topraklarını ihlâl ettiler.

Toltekleri izleyen 4 alt ırk, hiçbir zaman Tolteklerin eriştiği uygarlık seviyesine erişemedi.. Gerçekte Atlantis'in yozlaşması başlamıştı.

Turanlılar bir tür feodal sistem geliştirmişlerdi. Her bölgenin şefi kendi bölgesine hâkimdi. Şefler konseyi, kralın danışmanlarını oluşturuyordu. Bazen krallarını öldürür, yerine, kendi istediklerini geçirirlerdi.

Orjinal Samiler kavgacı, yağmacı ve enerjik bir ırktı. Göçebe hayatını benimseyen kolonici bir halktılar. 800.000 yıl önceki ilk felâketten sonra Altın Kapılar Şehri'ne sahip oldular ve büyük bir imparatorluk kurdular. Sonunda, güçlenen Akadlar önünde çekilmeye başladılar, 100.000 yıl kadar önce Akadlar Samilerin yerine geçtiler. Bu ırk, diğerlerine oranla yasalara daha çok uyan bir ırktı. Tüccarlar ve denizciler olarak yerleşmiş toplumlarda yaşadılar ve doğal olarak oligarşik bir hükümet biçimi geliştirdiler. Bu ırk, astronom ve asrolojide çok ilerlemeler kaydetmiştir.

Moğol halkı ise Turanlılar'dan türemişlerdi ve Doğu Sibiry'a'da yerleşmiş olduklarından hiçbir zaman ana kıta ile bağlantıları olmamıştır. Turanlı'lardan daha çok dinsel ve psişik mahiyetteydiler.

(Devam edecek)

TASAVVUF

Yaşar ÖZTÜRK

(Hareket - 1972, Sayı 83)

Tasavvufun inşa ettiği «ilâhî» şahsiyeti tahlil etmeden önce bu şahsiyeti oluşturan iç mücadelenin hangi kuvvetler arasında ve nasıl cereyan ettiğini görmek lâzımdır.

Tasavvufun ideal insanı, insan-ı kâmil diye adlandırılır. İnsan-ı kâmil nedir? İnsan-ı kâmilin tanıtılması bu yazıların müstakil bir bölümünü işgal edecektir. Burada şu kadarını söyleyelim: İnsan-ı kâmil, fenâ fillah (1) mertebesine eren insana deniyor. Fenâ fillah olmak tâbirini gerektirdiği şekilde ilerde öğrenmek kaydıyla şimdilik kısaca «Beşeri iradeyi Yaratıcının iradesinde eritmek» mânasında tanıyalım.

Daha önceki yazılarımızda Kur'an'ın insanı, ruh itibarıyla Allah'la birleştirdiğini görmüştük. Tasavvuf, insanın madde ve ona ait noksanlıklar, lekelerle bulaşmış bu ilâhî özünü varlıklar âleminde iş görür hale getirmek istiyor. Öyle ki öz, insanın ayaklarını yerden kesmeden insan Allah'ı temsil eder hale gelsin; eşya ve hadiseler her dokunuşunda onun eli olarak iş görsün. Benlik gerçek mevzuuna ulaşmak için varlıktan kaçmasın, fakat varlıkta faal olabilmek için de aslından kopmasın. Yer yüzünde burada, orada, hayatın ve olayların içinde, seninle, benimle... Lâkin ne rüzgârın önüne katılan başıboş bir yaprak, ne de adı ve ölümlü heveslerinin emir eri... (2) Bir âyetin söylediği gibi «Allah'ın yeryüzündeki kalifesi» (3) olsun. Böylece hem yer sakinlerinin, hem de varlığa dalmak-

RUHÇULUĞUN NE KADAR MUKTEDİR BİR YOL OLDUĞUNU, NASIL İNSANA AÇIK VE SEÇİK OLARAK BİLGİLENDİRİP TEKÂMÜL YOLLARINI AÇTIĞINI BİR KERE DAHA GÖSTERMEK İÇİN SAYIN Y. ÖZTÜRK'ÜN BU DEĞERLİ ARAŞTIRMASINI, MUKAYESE İÇİN YAYINLIYORUZ.

tan ürkmüş meleklerin efendisi mertebesine yükselsin (4). Bu seviyeye yükselmek pek az insana nasib olur. Çünkü bu eriş, kâinatın en büyük mücadelesinde muvaffak olmakla gerçekleşebilecektir. İnsan, bu mânada olmak üzere «varlığın en çetin savaşını veren olarak tavsif ediliyor (5).

İnsan-ı kâmil namzedinin vereceği ilk ve en önemli savaş kendi iç âleminde meydana gelecek savaştır (6). Şimdilik bahsimiz olmamakla beraber bu noktada tasavvufun insan görüşünden bir-iki cümle ile söz edelim. Tasavvufa göre insan, kâinatın küçültülmüş bir şekli olduğu gibi, kâinat da insanın büyütülmüş halidir. Çok olsa insana fiziki bünyesinin küçüklüğü yüzünde küçük âlem (âlem-i asgar - mikrokosmos) diyebiliriz. Bu arada kâinata da, büyük âlem (âlem-i ekber - makroskosmos) diyeceğiz. Âlem-i asgar'da cereyan edecek savaş, âlem-i ekber'dekilerin hepsinden büyük, zorlu ve fakat başarıya götürücüdür.

Dış âlemden, âlem-i ekberde verilen savaşlar fertler, milletler, kıt'alar arasında oluyorsa, âlem-i asgar'daki savaş da o âleme mahsus birtakım kuvvetler arasında olmaktadır. Bu kuvvetlerin başında nefisle ruh gelmektedir. Hırslar, hevesler, şehvetler... nefsin güçlü kolları, darbeleridirler. Bu güçlü uzuvlara karşı, ne yazık ki, ruhun sadece aşk, samimiyet, gözyaşı, ıstırap, sevgi... gibi, vurucu-kırıcı olmayan yumuşak par-

makları mevcuttur. Mücadelenin zorluğu, inceledikçe büyüyor ve insanın aleyhine bir manzara arz ediyor gibidir. Ancak Yaradanın İnsana sonsuz bir itimadı vardır, savaşın insan lehine sonuçlanacağını vaat etmek tedir. 7). Bu mücadelede ruh hesabına muvaffakiyetin dünya plânında elle tutulur örneği insanı kâmindir. Bu bakımdan tasavvufi telakki, başta peygamberler olmak üzere velilere ve onları izleyen öteki ahlâk kahramanlarını birer zafer müjdecisi olarak kabul eder. Onlar yeryüzü sakinlerinin, kendileri hürmetine ayakta durdukları ilâhî destekler olarak görürlükler.

Şimdi insanı kâmil namzedinin —ki, İslâm renk ve renk farkı gözetmeden her insanı bu kemâle namzed kabul ediyor— daha objektif bir ifadeyle insanın iç âleminde sürüp giden harbin çarpışan güçlerini görelim.

NEFS

Tasavvufi bir terim olarak nefis «Kulun sıfatlarının, huylarının, davranışlarının kötülerine verilen addır.» (8) Buradaki kötü hükümünün Kur'an ve hadis umdeleri gözönünde tutularak verildiğini unutmamak gerekir. Nefsin kötü davranış huy ve sıfatlarına nefsin ahkâmı (Ahkâmü'n nefis) denir. Meselâ «böbürlenme, öfke, kin, haset, geçimsizlik, zorluklara tahammülsüzlük vs. nefsin ahkâmı arasındadır (9). Nefsin ahkâmının en fenası, kendi arzusuna uygun olan şeye «iyi, güzel» demesi ve arzuladığı her şeyi yapma hakkına sahip ve muktedir olduğu vehmini taşımasıdır ki, buna şirk-i hafi (Gizli Şirk) denir (10).

Nefs, hayati bir kuvvet olup, hiç bir mücadelede onu saf dışı bırakmaz. O temelli susturulamaz. En emin yol, nefsin devamlı arzu ve isteklerini devamlı denetlemektir. «Bu usûl bedeni perhiz ve işkencelerden daha erdri-

cidir.» (11)

«Nefs, bedeni ve şehvi dilek ve davranışların menşeidir. Tıpkı ruh gibi vücut kalıbımızda iş görür. Ruh, nefsi; nefis de ruhu esir edebilir.» (12)

Nefs tabiatı icabı, ruhun vazife ve temennilerinin tam tersini gerçekleştirmek ister. «O Edeb'i kötüyü götürmek ve bozmak ister. Halbuki kul Edeb'i kemâle erdirmeye memurdur.» (23) Bu yüzdendir ki, nefse tolerans tanımak, ruhun esaretine zem'in hazırlamak demektir. Nefsin istekleri bir problem, bir hastalık oluyorsa, ilaç, onun isteklerinin tam tersini icra etmektir. Çünkü «nefsin arzusu hilâfına hareket edilince, onun musallat ettiği dertler, devâyaya döner.» (14)

Ruh, aslında ayrı düşüp bu noksanlıklar dünyasına girince, aslı ile kendisi arasına bir perde gerildi. Bu perdenin adı, fiziki varlık itibariyle beden psikolojik açıdan nefstir.

«Hakikat şu ki, biz insanı gerçekten en güzel, en şerefli biçimde yarattık. Ve sonra onu düşüklüğün en düşüğüne, alçakların en alçığına indirdik.» (15) O halde «en büyük nimet nefsin elinden kurtulmaktır. Çünkü Allah'la senin aranda en büyük engel nefistir.» (16) «Nefsin yıldızını parlatanın, Allah'a yakınlık ışıklarının sönüşü» (17) bundan ileri gelmektedir.

Nefsle ruh, kendilerine verilmiş bir imtihan. mahpes sarayının içinde, iratihan bitinceye kadar birlikte olmaya mahkûmdurlar. Bu saray, bedendir ve nefisle ruhun müşterek mahdır. İkisi bu saraya müsabaka yapmak için gelmişlerdir. Birbirlerini kovamazlar. İâkin birbirlerini venmek için didirirler. Bir bakıma birbirine muhtactırlar. Birî olmadan öteki benlik gücünü ispatlayamaz.

Ruhun aslına dönmesi, sava-

► Lütfen sayfayı çeviriniz

makla mümkündür. İbadetler ve kadeler birer ön tedbirdir. Harp öncesi hazırlıklardır. Esas mesele cephede, ateş hattında dayanıklı olmaktır. Halbuki çoğunluk, harbe girmekten kaçmış, ön tedbirleri savaşın kendisi sanmıştır. Çoğunluk bilmez ki, «İbadetlerin anahtarı tefekkür, tefekkürün tam yapıldığına delil nefse muhalefet, nefse muhalefetin delili de şehvete esir olmamaktır.» (18) Çoğunluk şunun da farkında değildir. «Kul nefesine hizmet edecek birini, bir şeyi aramadığı sürece kuldur. Buna tevessül eder etmez kulluktan çıkmıştır.» Çoğunluk nefsi ve ruhu aynı anda memnun edeceğini sanır. Böyle yapmakla imtihan sarayını müreffeh kılacağını vehmeder. Farkında olmadan düşmana esir olur, imtihanı kaybeder.

NEFSİN MERTEBELERİ :

Tasavvufun nefsi'ni psikanalizcilerin, özellikle Freud'un libidosu ile bir tutmakta hiç bir sakınca yoktur. Libidonun bütün hedefleri nefsin de hedefleridir. Farklı olan, libido ile nefsin, engelleridir. Libidonun fitri bir engeli mevcut değildir. Onun akışına mani olan şeyler cemiyet malı olup, dışardan empoze edilmiş izafi değerlerdir. Libido ilkel devirlerde alabildiğine akıyor, gönlünce yol alıyordu. Cemiyet geliştikçe engeller çoğaldı ve hep libidonun aleyhine büyüdüler.

Nefsin akışını engelleyen şeye gelince o her zaman aynı ve içtedir. Bugün neyse ilkel devirlerde de aynı şeydi. Nefsin var olduğu andan beri o da vardır. Hatta o çok daha önceden vardır. Bu husus sövle de özetlenebilir: Libido bahsinde engel dağdan gelmiş bağdakini kovmak istiyor. Nefs bahsinde ise bunun tam tersi doğrudur. Ev sahibi, engel denen şeydir.

Libido asla saf dışı bırakılamaz. Üstü örtülebilir. O zaman başka ki-

liklara bürünüp hortlar. Nefs de öyledir, ancak libidonun engeli sersem, uydurma, metelik etmez, sahte bir engeldir. Dağdan gelmiştir. Bu yüzden eninde-sonunda libido tarafından zincire vurulur. Nefsin düşmanı ise derme-çatma, yabancı değil, söz ve hak sahibidir. Bu yüzden neticede o nefsi bukağıya vuracaktır. Libidonun engel-düşmanı, kuyruk gibi libidoya bağlıdır. Onun uzağında olamaz. Onu yerde bırakıp yükselmez. Kanatsızdır. Nefsin düşmanına gelince, gerçi o da nefsten büsbütün ayrı yaşayamaz. Lâkin onu — gözü görmek şartıyla — uzakta bırakabilir. Yerde koyup uçabilir. Çünkü kanatlıdır.

Tasavvuf, nefsin mağlup edilebileceği gerçeğine inandığı için nefsi şu safhalardan geçirerek ruhun emri altına sokmaya çalışır.

NEFS-İ EMMÂRE :

Nefsin emmâre sıfatı Kur'an'ın Yusuf suresinde geçmektedir (19). Sufilerin bundan anladıkları şudur : «Bedeni hazlara meyyal lezzet ve şehvetle emreder, kalbi süfli yöne çeken kuvvet.» (20) Nefs-i emmâre, ruhun durdurucu, zaptedici gücünden büsbütün kurtulmuştur. Hiç bir kavıt ve hesap tanımaz. İki şeye şiddetle sarılır ve onları besler: Heva, Enâniyet, Egoizm.

«Heva, bedeni icaplara yönelip, ulvi oluşlardan nefret etmek ve suflî oluşlara koşmak meylini ifade eder.» (21) Egoizme gelince onu «kula ait herşeyin kendisine izafe edildiği bir keyfiyet olarak tarif edebiliriz (22) Egoizm emmare mertebesindeki nefsin insanoğluna oynadığı en büyük oyundur. Ruhun mercine ait olması gereken özellikleri, sıfatları bedene mal etmeyi hedef tutar. Nihayet öyle bir an gelir ki, insan sade kendisinin değil, çevresindeki şeylerin de yaratıcısı, hâkimi olduğunu vehmetmeye başlar. Egoizm başlangıçta

şirk-i hafi olarak görülür ve giderek açık şirk haline dönüşür.

«Fıravun kavmi için de haykırdı:

Ey kavmim, dedi, Mısır pa-dışahlığı ve altımdan akan şu ırmaklar benim değil mi? Hâlâ gözünüzü açmıyacak mısınız? Ben ondan hayırlı değil miyim? O ki hakirdir, meramını açıklamıyor.» (23)

«Allah kendisine mülk ve saltanat verdiği için şımararak İbrahim ile Rabbi hakkında çekişeni görmedin mi? Hani İbrahim, «benim Rabbin hem diril-tir, hem öldürür» deyince o, «Ben de diriltir, öldürürüm» demiş-ti...» (24)

Gurur ve egoizm nefsanîyet tecellilerinden olduğu içindir ki, sûfilerce en büyük musibetlerden sayılır. Sûfi «ben» yahut «benimki» derken göstereceği dikkati başka hiç bir yerde gösterecek değildir. Bu «ben» davası eğer başkalarının hakkına cüz'i de olsa bir tecavüze eşlik ediyorsa bu sûfi nazarında düpedüz şirk-i hafidir. Gayra tecavüzdən arınmış «ben» meselesi üç safha arzeder. İlk ve en basit merhale su şekilde ifadeye koyulmuştur: «Benimki benim, seninki senin.» Bu merhale şirk-i hafiden kurtuluşu gerçekleştirirse de, sûfi için bir başarı sayılmaz. İkinci merhale, «Seninki senin, benimki de senin», şeklinde belirlenmiştir. Nihayet son ve kâmil merhale gelir ki, burada, bütün haklarından feragat etmiş de olsa bir «ben» mevzu değildir. Ortada artık ikilik kalmadığı için ben ve senin telâffuzuna dahi lüzum yoktur. Bu son merhale şu şekilde formüle edilmiştir: «Ne seninki senin, ne benimki benim veya senin Hepsini Allah'ın.»

Devrinin zenginlerinden biri Şibli'ye gelerek «İkiyüz dirhem gümüşüm var, bunun ze-

kâtı ne kadar para eder?» diye sordu. Şibli «Bana göre mi, sana göre mi?» diye sordu. Adam: «İkisini de söyle» deyince, Şibli: «Sana göre beş dirhem. Bana göre olanına gelince, ben hepsini veririm» diye cevap verdi.

Burada bir iki noktaya temas etmek yerinde olur: Birinci nokta şudur: Tasavvuf, cemiyetlerin, hatta fertlerin huzursuzluklarının temelinde bu «ben» ve «benimki» hastalığını görmektedir. Kur'an bu meseleye hemen her satırında el atmaktadır. İnsanlığın hesaba çekileceği gün Yaratıcı kudretin insana yönelttiği sorunun şu olması çok ilginçtir.

«Kimindir bugün, mülk ü saltanat?

O, Vaahid ve Kahhar olan Allah'ın!» (25)

İnsan bu, şu, bunlar, şunlar... benimdir derken hata etmektedir. Vücudumuzu ele alalım: Diyorum ki, «benim elim, benim gözüm, benim dizim vs.» Bu şekilde bütün uzuvlarımı sayabilir, tüketebilirim. Sonunda yine ben diyebilirim. Peki, ben ne rededim? (26)

Aynı şekilde harici eşyaya da benim dememiz sakattır. Çünkü benim dediğimiz şeyler bizden önce başkasınındı ve bizden sonra da bir başkasının olacaktı.

İbrahim bin Edhem tasavvuf yoluna girmeden önce Belhli bir hükümdardı. Bir gece sarayının damında bir ses duydu. «Kimsin? diye bağırdığında ses: «Benim, sen kimsin?» diye cevap verdi. İbrahim: «Ben bu sarayın sahibiyim.» Ses: «Bu saray senden önce kimindi?» İbrahim: «Babamın.» Ses: «Ondan önce?» İbrahim: «Dedemin.» Ses: «Böyle, birinin konup, ötekinin göçtüğü bir yer, sadece handır. Ben de bu hana şöyle bir uğradım! ► Lütfen sayfayı çeviriniz

«İnsan bir damla kandan yaratılmıştır.» (27) Ben, diye kurulurken, eğer bedenini kastediyorsa, bundan utanç duysun. Önü bir damla kan, sonu mezar denen çukurda kurtlanmış, kokmuş pis bir leş yığıdır. Eğer ben derken aslını, esasını kastediyorsa, o takdirde hata etmektedir. Çünkü ruh «mevzuunu bulamamıştır ki «ben» desin» (28).

Temas edeceğimiz ikinci nokta sudur : Tasavvuf halk kalabalıklarının çoğunlukla ibadet, dini merasim vs. diye icra ettikleri faaliyetlerin esasını boş uğraşma, aldanma, hatta yer yer gizli şirk olarak görür. Çünkü bu faaliyetleri temelde herhangi bir odaklılığa bağlı değildir. Gerçekten de dikkatli bir müşahede kalabalığın bu tür faaliyetlerinin herhangi bir menfaati, az da olsa zedelediğini, menfaate dokunan hususlarda kalabalığın yan çizdiğini seyredebilir.

Bağdat tasavvuf okulunun ulularından Eb'ul Hüseyin Nûri devrin halifesine şikâyet edilmişti. Şikâyetler arasında şu iddia da vardı : Müezzin ezan okumağa başlayınca Nûri buna «Ölüm böğürtüsü» diyor. Öte yandan köpek uluyunca «Seni kutlarım, buyur» diye karşılıyor.

Nûri bu iddiayı doğruladı ve şu müdafaaı yaptı : «Müezzin para aldığı için Allah'ı anıp bağıyor. Ücret almasa bağır-mayacaktı. Bu hal bana dokundu, öyle dedim. Öte yandan Allah : «Hiç bir şey yoktur ki, Allah'ı hamd ile tesbih etmesin. Lâkin siz onların tesbihlerini anlamazsınız.» (29) buyuruyor. O halde köpek de Allah'ı rivasız, ücretsiz zikrediyordu. Bu yüzden o uluyunca öyle söyledim.»

Aynı Nûri'ye bir akarının

bedeli olan üçyüz dinarı getir-mişler. Köprü'nün üstüne çıkıp hepsini suya dökmüş ve şöyle demiş : «Sevgilim! Beni böyle şeylerle oyalamak mı istiyor-sun?» (30)

Mutasavvıflara göre gerçek mânada yaşanan bir İslâm, mensuplarını asla yüzüstü bırakmaz. Müslümanların perişanlığı egoizmi yenip peygamberâne hayatı yaşamadıklarından doğuyor.

Abdülhakim Arvâsi bir gün Kapalı Çarşı'dan geçiyorken esnaflardan biri koşup ellerine sarılmış, Yalvararak : «Efendi Hazretleri dua edin de Muhammed ümmeti kurtulsun.» demiş. Şeyh adamı azarlayarak : «Sus! Sen bana Muhammed ümmetini göster ben sana onun kurtulduğunu müjdeleyeyim.» demiş.

Nefs-i emmâre hiç bir kayıt tanımaz, demiştik. Bu mertebede nefis her türlü arzusunu çekinmeden gerçekleştirir ve insan iç âleminde herhangi bir muhasebe ve vicdan kaygusu duymaz. Şahsiyet, emmâre nefsin hükmü altındadır. Ruha açılan bütün pencereler örtülüdür. Ruh, benliği muhasebeye davet eden projektörünü hareketler üzerine çeviremez. Bu yüzden vücut sarayı nefsin emrine âmâdedir. O ne yapmış, neyi düşünmüşse yapılması, düşünülmesi gereken odur. Arzu etmiş, yapamamışsa, dilemiş elde edememişse, bütün varlık bundan sorumludur. Onun arzusuna karşı çıkan, temennileriyle çatışan her düşünce, doktrin, şahıs eşya yanılmaktadır, sapkıdır, lüzumsuzdur. Onun davranışlarında kusur, eksiklik, aksaklık bulmak, hatta aramak ne haksızlıktır. O eksik iş yapmaz. Şu var ki ötekiler avlamıyorlar. Afımahtırlar. Yahut da anlamak istemiyorlar. Düşman, kıskanç, zalimdirler. Hulâsa o düşüncede,

davranışta en isabetli olana sahiptir. Onun oturduğu vücutta gözler, kulaklar, yürekler ruhun lehine olan bir şeyi görmez, işitmez, hissetmezler.» (31) Ruha yaraşır ne varsa, onun hâkim olduğu bünyede o yoktur. Barındırmaz! Genellikle onun sindiği bünye yemeyi, eğlenmeyi, cinsiyeti düşünür. Hayat ve oluş tablosunda seyredilebilen bunlardır. Geriye kalan, bu üç ihtiyacın giderilmesi esasında ayakbağı olan şeyleri bertaraf etmek için sövmek, dövmek, küçümsemek, yıkmak, çiğnemek, alay etmektir. Bütün bir ömür bunlarla doludur. Bu bir bakıma hayvanların, hem de yırtıcı, zehirli hayvanlar hayvanunkinden daha tuhaf bir gidiş-hayvanunkinden daha tuhaf bir gidiştir.» (32)

Nefs-i emmârenin pençesine düşmüş bir «ben» in kendi gayretiyle kurtulması beklenemez. Böyle bir «ben» in kurtuluşu büyük bir inanç ihtilâline, o da kemal mertebesine gelmiş bir mürşide muhtaçtır. Bu mürşitle yüz yüze gelindikten sonradır ki, zincirler kopar. Emmâre nefsin ördüğü kalın duvarlar, onun bakışları karşısında yerle bir olur. Emmârenin bütün pislikleri o bakılardan fişkıran ruh şuaları önünde erir, silinir, uçar işte bu anda benlikte âlemlerin en korkunç harbi başlamıştır. Nefsin, ruhtan gelen ultiमतому alarak, kederinden nefes nefese öteye beriye toslamaya başladığı bu hengâme, nefsin vicdan azabına doğru sürüklendiğinin delilidir.

- (1) Asıl mânası yok olmaktır.
- (2) Bknz. En'am sûresi, âyet: 116. Bknz. Bakara sûresi, âyet 30 ve devamı.
- (3) Bknz. Kehf sûresi, âyet: 54.
- (4) Bu incelik tasavvufta şöyle özetlenir: «Bâ heme vo bi heme.»
- (5) Bakara sûresi, âyet: 30
- (6) Buhari ve Müslim'in rivayet ettikleri bir hadiste Peygamber şöyle diyor: «Güçlü - kuvvetli, gürleşen değildir. Gerçek kuvvetli öfkelendiği zaman nefesine hâkim olandır.» (Bknz. Muhtârul ahâdis, 1959 Kahire baskısı, s. 125)
- (7) Bknz. Bakara sûresi, âyet: 30 ve devamı.
- (8) Kuşeyri, Risale, ilgili bahis.
- (9) Kuşeyri, Risale.
- (10) Kuşeyri, a.g.e
- (11) Kuşeyri, a.g.e.
- (12) Kuşeyri, a.g.e.
- (13) İbn Ata.

- (14) Cüneyd-i Bağdadi
- (15) Tin sûresi, âyet: 4-5
- (16) Nasrâbâzi
- (17) Kuşeyri, a.g.e.
- (18) Zünnün-i Mısri
- (19) Bknz. Yûsuf sûresi, âyet: 53
- (20) Ahmet Ziyâeddin, Câmîu'l U-sûl, ilgili bahis.
- (21) Aynı eser, aynı bahis.
- (22) Aynı eser.
- (23) Zuhruf sûresi, âyet: 51-52
- (24) Bakara sûresi, âyet: 258
- (25) Mü'min sûresi, âyet: 16
- (26) Bu misal Necip Fazıl'dan alınmıştır.
- (27) Alak sûresi, âyet : 2
- (28) Bu söz Abdülhakim Arvâsi'nindir.
- (29) İsra sûresi, âyet: 44
- (30) Bknz. Süleyman Ateş, Cüneyd-i Bağdadi ve Mektupları, s. 43-44
- (31) A'raf sûresi, âyet: 179
- (32) Yukardaki âyete telmihtir.

Dünya-Dışı Yaşam Araştırma Projeleri

• N. Levent ALTAŞ, Astronom •
(B. Ü. Kandilli Rasathanesi)

SETI'NİN İNSANLIK ÜZERİNDEKİ ETKİSİ

SETI, beklenen herhangi bir dünya-dışı zeki yaşamı keşfettiğinde, Dünya insanları üzerinde; psikolojik, sosyolojik, kültürel, ulusal ve uluslararası çeşitli koşullanmalardan ötürü büyük bir sarsıntı olacaktır.

İnsanlığa adanarak sürdürülen uzun araştırmalar sonucunda Dünya-dışı zekâ bulunmasının üstesinden gelememek, yine de boşa geçirilmiş bir zaman olarak değerlendirilmelidir. Uygarlığın bazı nimetlerini kullanarak, teknolojiye önemli gelişmelerin kaydedilmesi, fizik evrenle ilgili bilgimizi arttıracaktır. Ayrıca, yıldızlar arası radyo mesajlarını araştırmak için dünya çapında bir organizasyon, insanlık üzerinde birleştirici ve yapıcı bir nüfuz gücü doğuracaktır. Akıllı insanın gezegen ve uygarlığının eşsiz olduğu yolundaki inancı güçlenecektir. İnsanlık kendi kültürünün ne kadar nadide olduğunu, biyolojik mirasının nasıl eşsiz olduğunu, karmaşık evrim olayının üç ya da dört milyar yıldan fazla bir sürede nasıl özene bezene geliştiğini daha iyi anlayacaktır.

Öte yandan, bir tek Dünya-Dışı sinyal bulunsa bile, bir uygarlığın gelişmiş teknolojik düzeyini koruyacağı ve kendini imha etmemiş olduğu anlaşılmış olur. Yaşam ve zekanın evrende yaygın olduğu öğrenilir. Kolay bir keşfin etkisi buluşun koşullarına bağlıdır. Örneğin, gerçek sinyaller mütevazî bir araştırmadan

yalnız birkaç yıl sonra bulunursa, bu işte bir şüphe unsuru olduğu düşünülür. Böylece, açıklamalar sansasyonel olacaktır. Halbuki, sinyaller oluşturulan büyük araştırma sistemleriyle çok uzun ve sürüncemeli çabalardan sonra bulunursa, sonuç çarpıcı olmaktan uzaktır.

Bu öyle bir şeydir ki, zeki sinyallerin keşfi haberlerinin erken verilmesi yanlış olarak sonuçlanırsa, ileriki gözlem ve çalışmalarla da yeniden onaylanması zor olur. Onlar bir çeşit doğal olay olabilir, ya da bir tür dünyasal sinyal, hatta hile bile, sinyalin onaylanması için belirli bir baskı oluşabilir, çünkü bir tek gerçek sinyal bulunsa bile bunun olağanüstü önemi olacaktır.

Şüphesiz, içerik bakımından bilinen yolların dışında gönderilen bir sinyalin ne anlatıldığını kestirmek çok güçtür. Sinyal, Dünya benzeri bir uygarlığın dikkatini çekmek niyetiyle, özel olarak tasarlanmış bir aktarım, işaret olabilir. Tersine olarak, diğer uygarlıklar tarafından tesbit edilme amacını taşımayan, radar, ya da televizyon yayınlarına benzer bir «kaçak sinyal» olabilir. Herhangi bir sinyalin bir aktarım olduğu gibi, aynı zamanda şahıslar arasında olmayıp, kültürler arasında da bir mesaj aktarma özelliği olmalıdır.

Diğer bir uygarlıktan gelen herhangi bir sinyalin içerdiği bilgi zengin olabilir. Öyleki, açıklayıcı çalışmalar yıllarca sürebilir. Sinyal tasarlanmışsa, şifre çözümü biraz daha ko-

laydır, çünkü, sinyal şifreli yazı şeklinde olmayacaktır. Bu şu demektir; sinyalin kendi şifre dilini ortaya çıkaracak şekilde yapılmıştır. Ayrıca, doğrudan radyo dalgaları ile gelen mesajlar için, hem yayınlayan hem de yayını alan uygarlıklar en azından radyofiziğin ayrıntıları üzerinde ortak bir bilgiye sahip olmalıdırlar.

Gelişmiş bir toplumdan gelen bir sinyalin yan etkileri de olabilir. Şöyle ki, bu mesaj insan neslinin kendi uygarlığında güvenini kaybetmesine, yeni keşifler yapmaya önyak olmaktan onu mahrum etmeye ya da diğer olumsuz sonuçlar doğurmaya yol açabilir. Fakat insanlık böyle bir mesaja aldırılmamakta serbesttir ve cevap vermeye mecbur tutulamaz. Ayrıca, sinyal gönderen uygarlığın mesajın uzayın derinliklerinde Dünya dediğimiz gezegene geldiğini ve anlaşıldığını belirleyebileceği bir yol yoktur.

Öte yandan, bir uygarlıkla iletişim kurulmasıyla birlikte, insan nesli zengin yeni bilgiler kazanabilir; bu evrenin geçmiş ve geleceğini anlayan, evrenin yapı taşı temel tanecikleri ve yeni biyolojik anlayışları içine alan bir bilgi dizisi olabilir. İnsanlık uzaktaki bilge düşünürlerle, onların toplumları ve şuurlu yapılarının en derin değerleri üzerine konuşabilmeyi başararak, ilerde zengin kültürlerle sahip muazzam galaktik şebeke ağının bir halkası olma-ya layık olabilir.

CYCLOPS PROJESİ

Stanford Üniversitesi ve Ames Araştırma Merkezi tarafından tasarlanmış bir sinyal araştırma projesidir. İlk kez 1971'de AMC'de iletişim mühendisleri ve astronomların katıldıkları bir toplantıda tartışılmıştır. Bu proje yıldızlar arası aktarımları almak için bir «süper alıcı»nın yapımını önermektedir. Amaç, tek tek büyük çanaklar yerine, birlikte çalışabilecek büyük bir çanaklar düzeni kurulmasıdır. Böyle bir çanak, bir-

kaç km. çapında olan dev bir çanağa eşdeğer görev görecektir. Anten dizisinin çapı yaklaşık 16 km'dir. Sistem, 100 m çapında 1028 antenden oluşmaktadır. 15 ya da 20 yılda yapımı tamamlanacağı sanılan Cyclops Süper Düzeni ile tüm gökyüzünün araştırılması düşünülmektedir. Bu arada anten sayısını artırmak ya da azaltmak olasıdır.

Ozma Projesi ile karşılaştığımızda, Ozma 1000 ışık yılı erişim uzaklığına sahipken Cyclops'da bu rakkam 20000'e çıkmaktadır. Ayrıca, önerilen Cyclops sistemi araştırmacıları iki milyon kez daha geniş bir bantda on kat daha fazla gözlem süresine sahiptir. Alıcıları, tek tek, bölüm bölüm ya da tümüyle birlikte çalıştırarak büyük bir frekans aralığında tarama yapmak olasıdır.

Diğer sistemler

1978'da Stanford Araştırma Enstitüsü (SRI) tarafından, çeşitli mikrodalga alıcı sistemlerinin geliştirilerek kullanılması önerilmiştir. Bu düzenekler, Yer'de, Uzay'da ya da Ay'da olabileceklerdir.

Yer için; Cyclops-tipi yada Arcibo-tipi (305 m. çapında) sistemler.

Uzay için; Dünya-Ay sistemine yerleştirilecek anten sistemleri.

Ay için; Ay'da kurulacak Arcibo tipi sistemler.

SOVYET CETI RAPORU

Sovyet Rusya'daki araştırmacılar uzun süredir Dünya-dışı zeki kaynaklı radyo sinyallerini tesbit etmeye çalışmaktadırlar. Sovyetlerin program ismi CETI'dir. 1974 Mart'ında Sovyet Bilim Akademisi Radyoastronomi Bilim Kurulu, «Dünya-dışı uygarlıklarla iletişim problemi üzerine araştırma programı»nı onaylamıştır. Program Radyoastronomi Birliği yapay Kökenli Kozmik Sinyalleri Araştırma Grubu tarafından geliştirilmiştir. Bu programa, 1964 Mayıs'ında Armenia'da Byurakan Astrofizik Gözlemevi'nde «Dünya-dışı uygarlıklarla iletişim

► Lütfen sayfayı çeviriniz

problemi üzerine yapılan Sovyet Ulusal Konferansı'ndaki tavsiyeler ve 1971 Eylül'ünde Byurakan'da yapılan Sovyet - Amerikan CETI toplantısının katkıları büyüktür. Program 1972'de Gor'kii de düzenlenen 7. Sovyet Radyoastronomi Ulusal Toplantısı'nda bildirilmiştir. Raporun özeti aşağıdadır.

BÖLÜM I

1. Problemin açıklanması

Son yıllarda bilimsel camia Dünya-dışı uygarlıklarla temas sorununa artan bir ilgi göstermektedir. Bilimin gelişmesine paralel olarak, evrende belirli bir forma sahip zeki yaşamın olup olmadığı sorusu, her çağda karşımıza çıkmıştır. Bugün için, astronomi, biyoloji, sibernetik, teorik bilgi, radyofizik ve radyo mühendisliğine ayrıca uzayın fethi sırasındaki büyük gelişmelere çok şey borçluyuz. Böylece, ilk kez konunun tümüyle spekülasyon fikirlerden sistemli bilimsel araştırma alanına aktarılması sağlanmıştır. Modern bilimin başarısı, problemin temel görünüşlerini; daha derin bir anlayışla kavramamızdadır. Dünya-dışı uygarlıklarla iletişim kurma ümidi bugün bilimsel bir temel üzerindedir.

Radyofizik ve radyo mühendisliğindeki gelişmeler burada kesin bir rol oynamıştır. Modern radyo teknikleri yıldızlar arası uzaklıklardan yayınlanan sinyalleri keşfetmeye ve kaydetmeye yeterlidir. Bu yüzden Dünya-dışı uygarlıklardan gelen sinyalleri bulmak için deneme ve araştırmalar tasarlamak zaten uygundur. Baştan beri böyle araştırmaların radyoastronominin başarılarına dayanağı belliydi. Öyle ki, şimdi, kozmik radyo emisyon kaynaklarını analiz ve belirlemede çok tecrübe kazanılmıştır. Kırmızıötesi ve optik astronomideki gelişmeler de laser teknolojinin

hızlanmasıyla birlikte konuya hayati bir katkı sağlayacaktır. CETI probleminin uygulama organizasyonu için sibernetiğin diğer dallarının ve teorik bilginin ayrıca, bilgi transferi için genel yöntemler, matematik teoriler, taktik ve araştırma teorilerinin başarılarının da büyük payı olacaktır. Bu disiplinler esas alınarak özel CETI stratejisi kurulmuştur. Şu anda ve sonra, CETI alanında atılacak pratik adımlar için teknik yollar ve olanaklar vardır.

Tüm projelere Dünya-dışı uygarlıkların bize benzer bir teknolojik gelişme düzeyinde olduğu öngörüsüyle başlanmıştır. Dünya'dan gelişigüzel yayınlanan radyasyona benzer monokromatik bir radyasyonun keşfi halen merakla beklenmektedir.

1964'de Sovyet Rusya'da Dünya-dışı uygarlıkların çok yüksek bir gelişme düzeyinde olduğu düşünülerek ayrı bir sinyal araştırma fikri öne sürüldü. Bu düşünce temelinde, bir yapay kaynak için birkaç radyoastronomik kriter formüle edildi. Daha sonra, önerilen kriteri denemek için, Sovyet Bilim Akademisi Uzay Araştırma Enstitüsü ve Moskova Üni. Shternberg Astronomi Enstitüsü tarafından bir dizi özel kaynakların incelenmesi tasarlandı. Tasarıdan sonra, atan (pulsed) sinyalleri araştırılması Gor'kii Radyofizik Enstitüsü, Uzay Araştırma Enstitüsü ve Shternberg Astronomi Enstitüsü tarafından üstlenilmiştir. CETI probleminin çeşitli yönleri yalnız bu enstitülerce değil, aynı zamanda Sovyet Bilim Akademisi Radyoastronomi Kurulu, Moskova Enerji Enstitüsü, All-Union Elektrik Mühendisliği İletişim Enstitüsü, Rus dili Enstitüsü ve Sovyet Bilim Akademisi tarafından da araştırılmaktadır.

(Devam edecek)

(Baştarafı 13. sayfada)

— «Kim demiş? Yaşıyorum ben...

Ah bir ölebilsen...»

... Her bir hücremi kusmak geliyor içimden.

Hücrelerimin her biri

Birer demir leblebi, boğazıma dizilen;

Sonra geri dönerek mideme inen,

Ah bir kusabilsem...

Ölürken dirilen

Dirilirken ölen,

Ne ölen, ne dirilen

O benim işte.

— «Ayırmayın, karımdan çocuklarımdan;

Yanlarında öleyim bırakın...»

... Dinlemiyor sürüklüyorlar beni,

Yaka paça mezara gömüyorlar.

Ama ben ölmedim ki?

Ah bir ölebilsen...

... Öleceğim yok bu gidişle.

Öyle bereketli ki zaman burada:

Her dakika bir gün,

Her saat bir ay,

Her gün bir yıl.

Kavuşmak için ölenlerime

Balıklama atladım ölüme.

Oysa tersine

Balıklama kaçmışım gerisin geriye.

Sonsuza dek buradayım muhakkak.

Öleceğim yok bu gidişle.

IV

— «Ölenle ölinmez.

Cinayettir kendini öldürmek.

Cezası çekilecek.»

... Çektim.

Anladım:

Ne istiyormuş Evrensel Düzen

Sevdiklerimi benden alırken?

— «Sen sana yet.

► Lütfen sayfayı çeviriniz

Sen seni ara.

Sen seni bul.

Tek'te bütünsün, Bütün'de Tek'sin.

Kovanlarla yürekler oğul verirler.

Ayrılıklar sevgileri perçinler.»

...«Bir musibet ,biri nasihattan hayırlıdır»

Söylenseydi bana bunlar binlerce kez

Biriydim ben

Bunları bilemez, değerlendiremez.

Öğrendim yaşayarak,

Acılarla yoğrularak,

Belleğime kitabe kazınarak.

«Bilimsiz Kur'an»

(Baştarafı 23. sayfada)

ğa çalıştığımız biçimde bir bütünlük kazanmış bulunsa; bir yandan bilim'in insanlara sunacağı öğretiler, diğer yandan din görevlilerinin telkin ve açıklamaları, muhakkak ki, dünya insanlığını farklı düşüncelere mecburen itecektir...

Önce bilim adamı, ortaya koyduğu gerçeğin faydacılık anlayışını değiştirecektir: Bunu, ruhsal ve maddesel olarak iki yönlü görececek, bilecek ve bildiğinin sorumluluğu içerisinde bir hizmet sunmağa çalışacaktır. Örneğin, atom bombasını yaptırmanın bilim seviyesinde kalmayacaktır...

Nitekim tarihte, bugün hâlâ bulunamayan bazı doğa yasalarını bulan ve bilen bilim adamları da yaşamışlardır... Ama bu buluşlarının insanlığın yararına kullanılmayacağını da idrak ederek, bu buluşlarını, kendilerivle beraber tarihe gömüp gitmişlerdir...

İnsanlığın yararı, kuskusuz ki, her şeyden önce ruhsal yönden düşünülmelidir. Maddesel yönden de yararı elbet düşünülecektir. Ama bunun, ruhsal yöne yarar sağlayacak bir araç olduğunun idrakinde olmak kaydıyla düşünülmesi matlup olmaktadır...

Kur'an'daki şu ayet, bu anlamda bilinmesi gereken bir bilgidir:

«..... De ki, âlim olanla olmayan bir midir? Ancak tam akıllılar ibret alırlar. (Ez-Zümer S. 39/9.)»

Buradaki âlim, yalnız dinî bilen, yahut bu kasıtle söylenmiş bir âlim değildir. Böyle bir âlim anlayışı da yarımardır. Nasıl ki, maddeden ötesini bilmeyen, bilmek istemeyen, kabul etmeyen, bizce yarım âlimse; dinsel anlayışını, maddesel bilimle bütünleştiremeyen din âlimi de yarım âlimdir. Her ikisinin bilimi de yarımardır...

Bu yüzdendir ki, dinler anlaşılammış, anlatılamamıştır

Bilimsiz Kur'an, bunun için fayda vermez; nitekim veremiyor da!..

Esasında «Kur'an», kelimesi, kelime olarak, bilim, fehîm (farketme), akıl, fıkîh (fıkîh: iyice bilmek, seriat bilgisi), nübüvvet (peygamberlik), marîfet (beceri, ustalık), haşyet (korku), taat (Tanrı buyruklarına uymak, ibadet), Allah'ı tefekkür (düşünme), sözde isabet... gibi anlamlarda kabul edilmektedir...

Bilim, bir bütün halinde, bütün dinleri ve de Kur'an'ı ele alabilirse; fayda vermeyen bilimsiz Kur'an'ın, asıl o zaman ne kadar fayda verdiğini bizzat tadacaktır.